

No. 28161

—

**FINLAND
and
GREECE**

**Convention on social security. Signed at Helsinki on 11 March
1988**

Authentic texts: Finnish and Greek.

Registered by Finland on 11 June 1991.

—————

**FINLANDE
et
GRÈCE**

**Convention relative à la sécurité sociale. Signée à Helsinki le
11 mars 1988**

Textes authentiques : finnois et grec.

Enregistrée par la Finlande le 11 juin 1991.

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SUOMEN TASAVALLAN JA HELLEENIEN TASAVALLAN VÄLISEN SOPIMUS SOSIAALITURVASTA

Suomen tasavallan hallitus ja Helleenien tasavallan hallitus, jotka haluavat järjestää valtioidensa väliset keskinäiset suhteet sosiaaliturvan alalla, ovat päättäneet tehdä seuraavan sopimuksen:

I OSA
YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

1. Tässä sopimuksessa:

1) "Kreikka" tarkoittaa Helleenien tasavaltaa ja "Suomi" Suomen tasavaltaa;

2) "lainsäädäntö" tarkoittaa 2 artiklassa tarkemmin määriteltyjä lakeja, asetuksia ja muita säännöksiä;

3) "asianomainen viranomainen" tarkoittaa Kreikan osalta terveys-, sosiaalihuolto- ja sosiaaliturvaministeriä sekä työttömyysvakuutus- ja perhe-etuustapauksissa työministeriä ja Suomen osalta sosiaali- ja terveysministeriötä;

4) "vakuutuslaitos" tarkoittaa elintä tai viranomaista, jolle kuuluu 2 artiklassa mainitun lainsäädännön tai jonkin sen osan soveltaminen;

5) "asianomainen vakuutuslaitos" tarkoittaa sovellettavan lainsäädännön mukaan toimivaltaista vakuutuslaitosta;

6) "yhdysein" tarkoittaa laitosta, joka vastaa yhteydenpidosta ja tietojen vaihdosta sopimuspuolten välillä ja jonka tehtävänä on helpottaa sopimuksen soveltamista ja antaa tietoa ja kysymyksen tuleville henkilöille heidän sopimukseen perustuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;

7) "perheenjäsen" tarkoittaa perheenjäsentä sen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan, jonka alueella laitos sijaitsee ja jonka kustannuksella etuudet annetaan;

8) "vakuutuskaudet" tarkoittavat Kreikan osalta maksukausia työsuhteen tai yrittäjätönnän perusteella ja kaikkia kausia, joita pidetään vakuutuskausia vastaavina Kreikan lainsäädännön mukaan, ja Suomen osalta maksukausia, työskentelykausia ja muita kausia, joita pidetään vakuutuskausia tai sellaisiin rinnastettavina, mukaan luettuna jokainen maksu-, vakuutus-, asumis- tai vastaava kausi,

jota on käytetty etuutta koskevan oikeuden perusteena Suomen lainsäädännön mukaan;

9) "rahasuoritus", "eläke", "elinkorko" tai "korvaus" tarkoittaa sovellettavan lainsäädännön mukaista rahaetuutta, eläkettä, elinkorkoa tai korvausta, mukaan luettuna kaikki osat, jotka rahoitetaan julkisista varoista ja kaikki näihin rinnastettavat etuudet, sekä kaikki korotukset ja lisäsuoritukset.

2. Muilla tässä sopimuksessa käytetyillä käsitteillä on sovellettavan lainsäädännön mukainen merkitys.

2 artikla

1. Tätä sopimusta sovelletaan:

A. Kreikan osalta

a) työntekijöiden ja näihin rinnastettavien henkilöiden sosiaaliturvaa koskevaan yleiseen lainsäädäntöön vanhuuden, kuolemantapauksen, työkyvyttömyyden, sairauden, äitiyden, työtapaturmien ja ammattitautien osalta;

b) tiettyjen työntekijäryhmien ja näihin rinnastettavien henkilöiden, ammatinharjoittajien ja yrittäjien pakollisia sosiaaliturvajärjestelmiä koskevaan lainsäädäntöön sekä koko maatalousväestöä koskevaan sosiaaliturvalainsäädäntöön;

c) työntekijöiden työttömyysvakuutusta koskevaan lainsäädäntöön;

d) työntekijöiden perhe-etuuksia koskevaan lainsäädäntöön.

B. Suomen osalta lainsäädäntöön, joka koskee kansaneläkkeitä ja perhe-eläkkeitä, työeläkejärjestelmää, mukaan luettuna yrittäjien sekä valtion, kirkon ja kuntien palveluksessa olevien henkilöiden eläkejärjestelmät samoin kuin merimiesten eläkejärjestelmä, tapaturmavakuutusta, ammattitautivakuutusta, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutusta, yleisiä sairaala- ja kansanterveyspalveluja ja sairausvakuutusta, mukaan luettuna äitiys-, isyys- ja vanhempainvakuutus, työttömyysvakuutus, lapsilisiä, äitiysavustus ja invalidihuolto; näihin mukaan luettuna laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta.

2. Jollei tämän artiklan 4 kappaleessa toisin määrätä, tätä sopimusta sovelletaan myös lainsäädäntöön, joka koontaa, muuttaa tai täydentää tämän artiklan 1 kappaleessa mainittua lainsäädäntöä.

3. Tätä sopimusta sovelletaan lainsäädäntöön, joka koskee sosiaaliturvan uutta järjestelmää tai uutta alaa, jota ei ole mainittu tämän artiklan I kappaleessa, vain siinä tapauksessa että sopimuspuolet siitä sopivat.

4. Tätä sopimusta ei sovelleta lainsäädäntöön, joka laajentaa tämän artiklan I kappaleessa mainitun lainsäädännön soveltamista uusiin henkilöryhmiin, jos kysymyksessä olevan valtion asianomainen viranomainen ilmoittaa toisen valtion asianomaiselle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa uuden lainsäädännön voimaantulosta, että sopimuksen sellaista laajennusta ei tarkoiteta.

5. Lukuunottamatta 5 artiklan määräystä tätä sopimusta ei sovelleta Kreikan erityislainsäädäntöön, joka koskee valtion virkamiesten eläkkeitä eikä Kreikan lainsäädäntöön, joka koskee merimiehiä. Asianomaiset viranomaiset voivat kuitenkin sopia, että tätä sopimusta kokonaisuudessaan sovelletaan myös Kreikan erityiseen merimiesten sosiaaliturvajärjestelmään.

3 artikla

Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, sopimusta sovelletaan sopimuspuolten kansalaisiin ja henkilöihin, jotka ovat tai ovat olleet jommankumman sopimuspuolen lainsäädännön piirissä sekä henkilöihin, jotka johtavat oikeutensa mainituista henkilöistä.

4 artikla

Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, sopimuspuolen alueella asuvat seuraavat henkilöt rinnastetaan tämän sopimuspuolen kansalaisiin sovellettaessa sopimuspuolen lainsäädäntöä:

- a) toisen sopimuspuolen kansalaiset;
- b) pakolaiset ja valtiottomat henkilöt, joita tarkoitetaan heinäkuun 28 päivänä 1951 tehdyssä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa yleissopimuksessa ja tähän sopimukseen liittyvässä tammikuun 31 päivänä 1967 tehdyssä pöytäkirjassa sekä syyskuun 28 päivänä 1954 tehdyssä valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevassa yleissopimuksessa;
- c) muut henkilöt niiden oikeuksien osalta, jotka he johtavat tässä artiklassa mainitusta sopimuspuolen kansalaisesta tai pakolaisesta tai valtiottomasta henkilöstä.

5 artikla

1. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, eläkkeitä ja muita rahaetuuksia, työttömyys-etuuksia ja työttömyyseläkkeitä lukuun ottamatta, ei saa vähentää, muuttaa, keskeyttää tai

lakkauttaa sillä perusteella, että edunsaaja asuu toisen sopimuspuolen alueella.

2. Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, sopimuspuolen maksamat etuudet on maksettava toisen sopimuspuolen kansalaisille, jotka asuvat kolmannessa valtiossa, samoin ehdoin ja saman suuruisina kuin ensiksi mainitun sopimuspuolen kansalaisille, jotka asuvat kolmannessa valtiossa.

6 artikla

1. Suomen työeläkejärjestelmän mukaan täytetyt vakuutuskaudet otetaan huomioon kun asianomainen vakuutuslaitos Kreikassa päättää oikeudesta kuulua Kreikan vapaaehtoiseen vakuutukseen.

2. Sopimuspuolen lainsäädäntöä, joka koskee 2 artiklan mukaisen sovellettavan lainsäädännön edellyttämää etuuksien vähentämistä tai lakkauttamista, kun ne ovat päällekkäisiä toisen etuuden tai työskentelystä johtuvan tulon kanssa, sovelletaan, vaikka oikeus toiseen etuuteen on saatu toisen sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti tai tulo on ansaittu toisen sopimuspuolen alueella.

3. Päätettäessä tämän artiklan 2 kappaleen tarkoittamasta etuuden vähentämisestä tai lakkauttamisesta Kreikan asianomainen vakuutuslaitos ottaa huomioon työskentelystä johtuvan tulon vain siihen määrään, joka vastaa 19 artiklan 2 kappaleen b kohdan mukaisen Kreikan osaetuuden ja saman kappaleen a kohdassa mainitun teoreettisen määrän välistä suhdetta.

II OSA

SOVELLETTAVAA LAINSÄÄDÄNTÖÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

7 artikla

Jollei tämän sopimuksen 8, 9 ja 10 artiklassa toisin määrätä, sovelletaan seuraavaa lainsäädäntöä:

A. Suomen osalta

a) lainsäädäntöä, joka koskee työeläkkeitä, työtapaturmia ja ammattitauteja sekä työnantajan sosiaaliturvamaksua, jos kysymyksessä olevat henkilöt työskentelevät Suomessa;

b) lainsäädäntöä, joka koskee kansaneläkkeitä, perhe-eläkkeitä, yleisiä kansanterveys- ja sairaalapalveluja, sairausvakuutusta, äitiys-, isyys- ja vanhempainvakuutusta, työttömyysturvaa, lapsilisää, äitiysavustusta ja invalidi-

huolto, jos kysymyksessä olevat henkilöt asuvat Suomessa;

B. Kreikan osalta tämän sopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen A kohdassa mainittua lainsäädäntöä, jos kysymyksessä olevat henkilöt työskentelevät Kreikassa.

8 artikla

1. Jos sopimuspuolen alueella työskentelevä työntekijä lähetetään työnantajansa toimesta työskentelemään toisen sopimuspuolen alueelle saman työnantajan lukuun, työntekijä pysyy lähettämistä seuraavan 24. kalenterikuukauden päättymiseen asti ensiksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön piirissä ikään kuin hän työskentelisi edelleen tämän sopimuspuolen alueella.

2. Kummankin sopimuspuolen alueella työskentelevään rautatie-, maantie- tai ilmakuljetusyrityksen matkustavaan henkilökuntaan sovelletaan sen sopimuspuolen lainsäädäntöä, jonka alueella yrityksen pääkonttori sijaitsee. Jos työntekijä kuitenkin asuu toisen sopimuspuolen alueella, häneen sovelletaan tämän sopimuspuolen lainsäädäntöä.

3. Jollei 2 artiklan 5 kappaleessa toisin määrätä, sovelletaan aluksen miehistöön ja muihin henkilöihin, jotka työskentelevät aluksella vakinaisesti, sen sopimuspuolen lainsäädäntöä, jonka lippua alus käyttää. Henkilöt, jotka työskentelevät aluksen lastaus-, purkaus- ja korjaus- tai vartiointitehtävissä aluksen sata-massaoloaikana, kuuluvat sen sopimuspuolen lainsäädännön piiriin, jonka alueella satama sijaitsee.

4. Tämän artiklan määräysten perusteella sopimuspuolen lainsäädännön piiriin kuuluvan työntekijän sekä hänen mukanaan seuraavien perheenjäsentensä, katsotaan asuvan tämän sopimuspuolen alueella.

9 artikla

1. Tätä sopimusta ei sovelleta sopimuspuolten diplomaattisen tai konsuliedustuston henkilökunnan jäseniin, mikäli heillä on diplomaattinen tai konsuliasema.

2. Sopimuspuolten hallitusten toisen sopimuspuolen alueelle lähettämät valtion virkamiehet, jotka eivät kuulu 1 kappaleessa tarkoitettuihin ryhmiin, kuuluvat ensiksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön piiriin.

3. Jos muu kuin tämän artiklan 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettu henkilö, joka ei kuulu sopimuspuolen diplomaattisen tai konsuliedustuston henkilökuntaan, on diplomaattisen tai konsuliedustuston palveluksessa toisen sopimuspuolen alueella tai mainitun edustuston virkamiehen palveluksessa, hän voi kolmen

kuukauden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta tai kolmen kuukauden kuluttua työskentelyn aloittamisesta tämän sopimuspuolen alueella valita, vakuutetaanko hänet ensiksi mainitun vai viimeksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti.

10 artikla

1. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset voivat sopia poikkeuksista 7, 8 tai 9 artiklan määräyksiin tiettyjen henkilöiden tai henkilöryhmien osalta.

2. Tämän sopimuksen 8 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti tämän artiklan tarkoittamiin tapauksiin.

11 artikla

Jos työntekijää, joka kuuluu Kreikan lainsäädännön piiriin Kreikan alueella tehdyn työn osalta, pidetään tästä huolimatta Suomen lainsäädännön mukaan Suomessa asuvana, vakuutusmaksua ei makseta Suomen lainsäädännön perusteella tästä työstä saadun tulon osalta.

III OSA

ERITYISET MÄÄRÄYKSET

1 luku

Salraus, äititys ja synnytys

12 artikla

Jos henkilö on täyttänyt vakuutuskausia kummankin sopimuspuolen lainsäädännön mukaan, nämä kaudet lasketaan yhteen etuutta koskevien oikeuksien saavuttamiseksi, elleivät ne ole päällekkäisiä.

13 artikla

1. Jos sopimuspuolen alueella asuvalla henkilöllä on oikeus sairaanhoitoetuuksiin tämän sopimuspuolen lainsäädännön perusteella, hän saa oleskellessaan tilapäisesti toisen sopimuspuolen alueella sairaanhoitoetudet, mikäli hän terveydentilansa vuoksi välittömästi tarvitsee tällaisia etuuksia.

2. Tämän sopimuksen 8 artiklassa ja 9 artiklan 2 ja 3 kappaleessa tarkoitetuilla henkilöillä, jotka kuuluvat sopimuspuolen lainsäädännön piiriin ja oleskelevat tai asuvat toisen sopimuspuolen alueella, on tänä aikana oikeus sairaanhoitoetuuksiin viimeksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön perusteella.

3. Päätettäessä millä tavoin ja missä laajuudessa sairaanhoitoetudet annetaan sovelletaan sen sopimuspuolen lainsäädäntöä, jossa etuus annetaan.

4. Proteesit, suuret apuvälineet ja muut huomattavat sairaanhoitoetuedet, joita koskeva luettelo on toimeenpanosopimuksen liitteenä, myönnetään hätätapauksia lukuunottamatta vain asianomaisen vakuutuslaitoksen suostumuksella.

5. Asianomainen vakuutuslaitos korvaa tämän artiklan perusteella annettavien sairaanhoitoetuuksien kustannukset kysymyksessä olevalle vakuutuslaitokselle siten kuin tämän sopimuksen 29 artiklassa tarkoitettua toimeenpanosopimuksessa tarkemmin määrätään.

14 artikla

1. Henkilöllä, joka saa eläkettä kummankin sopimuspuolen lainsäädännön perusteella, on oikeus sairaanhoitoetuuksiin sen sopimuspuolen lainsäädännön perusteella, jonka alueella hän asuu. Etuudet annetaan eläkkeensaajan asuinmaan asianomaisen vakuutuslaitoksen kustannuksella.

2. Henkilöllä, joka asuu Kreikassa ja joka saa vain Suomen lainsäädännön mukaista eläkettä, on, samoin kuin hänen mukanaan seuraavilla perheenjäsenillä, oikeus asuinpaikkakuntansa asianomaisen vakuutuslaitoksen myöntämiin sairaanhoitoetuuksiin. Etuudet myönnetään Kreikan asianomaisen viranomaisen vuosittain määräämää maksua vastaan.

3. Etuudet annetaan Kreikan lainsäädännön mukaisesti ja asianomaisen laitoksen määräämiin ehtoiin.

4. Henkilöllä, joka saa eläkettä yksinomaan Kreikan lainsäädännön perusteella, on asuessaan Suomessa, samoin kuin hänen mukanaan seuraavilla perheenjäsenillä, oikeus sairaanhoitoetuuksiin samalla tavoin kuin suomalaisilla edunsaajilla Suomen lainsäädännön mukaan.

2 luku

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeet
Suomen lainsäädännön soveltaminen

15 artikla

1. Kreikan kansalainen, jolle on hänen Suomessa asuessaan myönnetty vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke Suomen kansaneläkelain perusteella tai perhe-eläke Suomen perhe-eläkelain perusteella, säilyttää Kreikkaan muuttaessaan oikeuden tähän eläkkeeseen samoin edellytyksin kuin Suomen kansalainen.

2. Kreikassa tai Suomessa asuvalla Kreikan kansalaisella, joka ei täytä Suomen kansaneläkelain vanhuuseläkkeen saamiseksi säädettyjä Suomessa asumista koskevia edellytyksiä, on muiden edellytysten täytyessä oikeus vanhuuseläkkeen pohjaosaan, jos hän täytettyään 16

vuotta on asunut Suomessa yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta.

3. Kreikassa tai Suomessa asuvalla Kreikan kansalaisella, joka ei täytä Suomen perhe-eläkelain säädettyjä lesken ja vainajan Suomessa asumista koskevia edellytyksiä, on muiden edellytysten täytyessä oikeus leskeneläkkeen pohjaosaan, jos vainaja oli Kreikan kansalainen, ja sekä hän että hänen leskensä ovat 16 vuotta täytettyään asuneet Suomessa yhtäjaksoisesti vähintään viisi vuotta, ja vainaja kuollessaan asui Suomessa tai Kreikassa.

4. Kreikassa tai Suomessa asuvalla Kreikan kansalaisella, joka ei täytä Suomen perhe-eläkelain säädettyjä lapsen ja vainajan Suomessa asumista koskevia edellytyksiä, on muiden edellytysten täytyessä oikeus lapseneläkkeeseen, jos vainaja oli Kreikan kansalainen ja täytettyään 16 vuotta oli asunut Suomessa yhtäjaksoisesti viisi vuotta ja asui kuollessaan Suomessa tai Kreikassa.

16 artikla

1. Tämän sopimuksen 4 artiklassa tarkoitettulla henkilöllä on Kreikassa asuessaan oikeus Suomen työeläkkeeseen samoin edellytyksin kuin Suomessa asuessaan, ottaen kuitenkin huomioon 17 artiklan määräykset.

2. Jollei tämän sopimuksen 34 artiklassa toisin määrätä, Suomen asianomainen vakuutuslaitos soveltaa omaa lainsäädäntöään määrätessään oikeudesta työeläkkeeseen ja sen määrää laskiessaan.

17 artikla

Jos henkilö työkyvyttömäksi tullessaan ei muutoin täytä Suomen työeläkejärjestelmän asumiskausivaatimusta, hänen oman työnsä perusteella täyttämänsä vakuutuskaudet Kreikassa rinnastetaan asumisaikoihin Suomessa, elleivät ne ole päällekkäisiä.

Kreikan lainsäädännön soveltaminen

18 artikla

Työkyvyttömyyseläkkeet

1. Jos henkilöllä ei ole oikeutta työkyvyttömyyseläkkeeseen Kreikassa täytettyjen vakuutuskausien perusteella, Kreikan lainsäädännön mukaiset vakuutuskaudet ja Suomen työeläkejärjestelmän mukaiset vakuutuskaudet lasketaan yhteen Kreikan lainsäädännön mukaista etuutta koskevaa oikeutta varten, elleivät ne ole päällekkäisiä.

2. Jos oikeus etuuteen on saavutettu tämän artiklan 1 kappaleen määräysten mukaisesti, Kreikan asianomainen vakuutuslaitos laskee teoreettisen määrän, joka olisi myönnetty, jos kaikki Kreikan lainsäädännön ja Suomen työeläkejärjestelmän mukaiset vakuutuskaudet olisi täytetty Kreikassa. Jos etuuden määrä ei riipu vakuutuskausien pituudesta, sitä pidetään teoreettisena määränä.

3. Jos kummankin sopimuspuolen lainsäädännön mukaan täytetyt vakuutuskaudet yhteensä ylittävät Kreikan lainsäädännössä täyden etuuden saamiseksi edellytetyn enimmäisajan, asianomainen vakuutuslaitos ottaa huomioon tämän enimmäisajan täytettyjen kausien yhteismäärän sijasta.

4. Tämän artiklan 2 kappaleen mukaisesti lasketun määrän perusteella vakuutuslaitos laskee tämän jälkeen maksettavakseen tulevan osatuuden sen oman lainsäädännön perusteella huomioon otettavien vakuutuskausien määrän ja tämän artiklan 2 kappaleen mukaan huomioonotettujen vakuutuskausien yhteismäärän suhteessa.

19 artikla

Vanhuus- ja perhe-eläkkeet

1. Suomen lainsäädännön mukaisia vakuutuskausia lasketaan yhteen Kreikan lainsäädännön mukaisten vakuutuskausien kanssa siinä määrin kuin on tarpeellista Kreikan lainsäädännön mukaisen vanhuus- ja perhe-eläkeoikeuden saamiseksi.

2. Kun Suomen lainsäädännön mukaisia vakuutuskausia otetaan huomioon edellisen kappaleen mukaisesti etuutta koskevan oikeuden saamiseksi, Kreikan lainsäädännön perusteella maksettava etuus määrätään seuraavasti:

a) vakuutuslaitos laskee ensin sen eläkkeen määrän, joka olisi myönnetty kysymyksessä olevalle henkilölle, jos Suomen lainsäädännön mukaiset edellisen kappaleen mukaan huomioon otetut vakuutuskaudet olisivat täytetyt sen oman lainsäädännön perusteella.

b) tämän artiklan a kohdan mukaisesti lasketun määrän perusteella laitos laskee tämän jälkeen maksettavakseen tulevan osatuuden sen oman lainsäädännön perusteella täytettyjen vakuutuskausien määrän ja huomioon otettujen vakuutuskausien yhteismäärän suhteessa.

3. Työskentelykaudet kaivostyössä Suomessa lasketaan yhteen Kreikan lainsäädännön mukaisten vakuutuskausien kanssa, kun sovelletaan kaivoksissa ja ruskohiililouhoksissa työskentelevien sekä raskasta ja terveydelle vaarallista työtä tekevien henkilöiden eläkkeitä koskevia Kreikan lainsäädännön määräyksiä.

20 artikla

Kaikkia eläkelajeja koskevat määräykset

1. Jos Kreikan lainsäädännön mukaista etuutta laskettaessa huomioon otettavien vakuutuskausien kokonaismäärä ei ole vähintään 12 kuukautta ja edellyttäen että oikeutta Kreikan lainsäädännön mukaiseen eläkkeeseen ei ole 18 artiklaa soveltamatta, tämän lainsäädännön mukaista etuutta ei makseta.

2. Soveltaessaan 18 ja 19 artiklan määräyksiä Kreikan asianomainen vakuutuslaitos ottaa huomioon seuraavat säännöt:

a) vain kreikkalaiset vakuutuskaudet otetaan huomioon, kun määrätään vakuutusala ja asianomainen vakuutuslaitos;

b) sovellettaessa 18 artiklan 2 kappaleen määräyksiä suomalaiset vakuutuskaudet otetaan huomioon, vaikka niitä ei pidettäisi vakuutuskausina Kreikan lainsäädännön mukaan;

c) laskettaessa eläkkeen määrää vain Kreikan lainsäädännön mukaisia vakuutuskausia vastaava tulo otetaan huomioon.

21 artikla

Jos sopimuspuoli on tehnyt kolmannen valtion kanssa sellaisen sosiaaliturvasopimuksen, joka sisältää vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevia määräyksiä, tämä sopimuspuoli ottaa tarvittaessa ja kysymyksessä olevan henkilön hakemuksesta eläkeoikeuden saamiseksi myös huomioon vakuutuskaudet, jotka on täytetty tämän kolmannen valtion lainsäädännön mukaan.

3 luku

Työtaturmat ja ammattitaudit

22 artikla

Jos sopimuspuolen lainsäädännön mukaan vakuutetulle ja sairaanhoitoetuuksiin oikeutetulle henkilölle sattuu työtaturma tai hän saa ammattitaudin työskennellessään toisen sopimuspuolen alueella, hän saa sairaanhoitoetuuksien viimeksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön perusteella oleskellessaan tilapäisesti tai asuessaan tämän sopimuspuolen alueella. Kysymyksessä olevalla henkilöllä on oikeus näihin etuuksiin maksuttomasti ja ilman kustannusten korvaamista.

23 artikla

1. Oikeus etuuksiin työtaturman johdosta määräytyy sen lainsäädännön perusteella jota

7—10 artiklan mukaan sovelletaan vakuutettuun henkilöön tapaturman sattuessa.

2. Myöhemmän työtaturman johdosta maksettavan korvauksen määrää asianomainen laitos sen työkyvyn aleneman mukaan, joka on aiheutunut myöhemmästä tapaturmasta ja sen lainsäädännön perusteella, jota sanottu laitos soveltaa.

3. Jos sopimuspuolen lainsäädännön mukaan aiemmat työtaturmat tai ammattitaudit tulee ottaa huomioon määrättäessä työkyvyttömyyden astetta, asianomainen vakuutuslaitos ottaa tällöin huomioon aiemmat työtaturmat ja ammattitaudit, jotka johtuvat toisen sopimuspuolen lainsäädännön piirissä suoritetusta työstä ikään kuin sovellettaisiin ensiksi mainitun sopimuspuolen lainsäädäntöä.

24 artikla

1. Ammattitautiin liittyvät etuudet määräytyvät sen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan, jonka lainsäädäntöä sovellettiin, kun vakuutettu henkilö työskenteli ammattitautiin altistavassa työssä, vaikka tauti todettiin ensimmäisen kerran toisen sopimuspuolen alueella.

2. Jos vakuutettu henkilö on työskennellyt sellaisessa työssä kummankin sopimuspuolen lainsäädännön piirissä, sovelletaan sitä lainsäädäntöä, jonka piirissä vakuutettu henkilö viimeksi työskenteli.

3. Jos sopimuspuolen lainsäädännön perusteella on myönnetty etuus ammattitaudin johdosta, taudin paheneminen toisen sopimuspuolen alueella korvataan myös ensiksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön perusteella. Tätä ei kuitenkaan sovelleta, jos paheneminen johtuu sairauteen altistavasta työstä toisen sopimuspuolen lainsäädännön piirissä.

4 luku

Työttömyys

25 artikla

1. Sopimuspuolen kansalaisilla, jotka oleskelevat tilapäisesti tai asuvat toisen sopimuspuolen alueella, on oikeus työttömyysetuuksiin samojen sääntöjen mukaisesti kuin viimeksi mainitun sopimuspuolen kansalaisilla.

2. Jos henkilöön on sovellettu kummankin sopimuspuolen lainsäädäntöä, kummankin sopimuspuolen lainsäädännön perusteella hyväksyttävät vakuutuskaudet ja työskentelykaudet lasketaan yhteen työttömyysetuutta koskevan oikeuden saamiseksi, elleivät ne ole päällekkäisiä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen soveltaminen edellyttää, että kysymyksessä oleva henkilö on

työskennellyt sen sopimuspuolen alueella, jonka lainsäädännön mukaista etuutta hän hakee, vähintään neljä viikkoa viimeisten 12 kuukauden aikana ennen hakemuksen jättämistä. Kuitenkin 2 kappaletta sovelletaan kun työsuhde on päättynyt ennen neljän viikon täyttymistä ilman työntekijän omaa syytä ja sen oli tarkoitus kestää määräaikaisen työsopimuksen mukaisesti ainakin neljän viikon ajan.

26 artikla

Sopimuspuolen lainsäädännön ja 25 artiklan perusteella haettujen etuuksien maksuaikaa vähennetään ottaen huomioon aika, jolta toisen sopimuspuolen alueella sijaitseva laitos on maksanut etuuksia työttömälle viimeisten 12 kuukauden aikana ennen hakemuksen jättämistä.

5 luku

Perhe-etuudet

27 artikla

Lapsilisät, jotka sopimuspuolen lainsäädännön perusteella suoritetaan lapsille, jotka ovat tämän sopimuspuolen kansalaisia, maksetaan samoin edellytyksin lapsille, jotka ovat toisen sopimuspuolen kansalaisia.

28 artikla

Kun oikeus sopimuspuolen lainsäädännön mukaisiin perhe-etuuksiin edellyttää tiettyjen työskentely- tai vakuutuskausien täyttämistä, myös toisen sopimuspuolen lainsäädännön piirissä täytetyt tällaiset kaudet otetaan huomioon.

IV OSA

MUUT MÄÄRÄYKSET

29 artikla

Asianomaiset viranomaiset voivat sopia tämän sopimuksen toimeenpanoa koskevista määräyksistä. Lisäksi ne huolehtivat tarvittavien yhdyselinten nimeämisestä alueilleen helpottamaan tämän sopimuksen soveltamista.

30 artikla

1. Tämän sopimuksen soveltamiseksi sopimuspuolten viranomaiset ja laitokset antavat toisilleen virka-apua ikäänkuin soveltaisivat omaa lainsäädäntöään. Tämä keskinäinen virka-apu on maksutonta.

2. Viranomaisten ja laitosten välinen kirjeenvaihto voi olla englanninkielistä.

3. Diplomaattiset ja konsuliedustustot voivat pyytää tietoja suoraan toisen sopimuspuolen alueella olevilta viranomaisilta ja laitoksilta turvatakseen omien kansalaistensa edut.

31 artikla

Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset ilmoittavat toisilleen viipymättä kaikista tämän sopimuksen 2 artiklassa mainitun lainsäädännön muutoksista.

32 artikla

Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset tiedottavat toisilleen kaikista toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet sopimuksen soveltamiseksi alueellaan.

33 artikla

Sopimuspuolen alueella myönnetyt vapaukset saman alueen viranomaisille ja laitoksille jätettävistä todistuksista ja asiakirjoista koskevista leimaveroista, notaaripalkkioista tai rekisteröintimaksuista ulotetaan koskemaan myös todistuksia ja asiakirjoja, jotka tätä sopimusta sovellettaessa on jätettävä toisen sopimuspuolen alueella oleville viranomaisille ja laitoksille. Tämän sopimuksen soveltamiseksi tarvittavien asiakirjojen ja todistusten ei tarvitse olla diplomaatti- tai konsuliviranomaisten laillistamia.

34 artikla

1. Hakemukset, muutoksenhakukirjelmät ja muut asiakirjat, jotka sopimuspuolen lainsäädännön mukaan on jätettävä asianomaiselle viranomaiselle tai laitokselle tietyn määräajan kuluessa, katsotaan sille jätetyiksi, jos ne on jätetty saman määräajan kuluessa toisen sopimuspuolen vastaavalle viranomaiselle tai laitokselle.

2. Sopimuspuolen lainsäädännön mukaista etuutta koskeva hakemus katsotaan toisen sopimuspuolen lainsäädännön mukaiseksi vastaavaa etuutta koskeväksi hakemukseksi, jos kysymyksessä oleva henkilö jättää kuuden kuukauden kuluessa ensiksi mainitun hakemuksen jättämisestä myös viimeksi mainitun sopimuspuolen lainsäädännön mukaisen vastaavaa etuutta koskevan hakemuksen.

3. Laskettaessa Suomen lainsäädännön mukaista korotusta etuuden maksamisen viivästymisajalta, hakemus katsotaan jätetyksi silloin, kun se on saapunut tarpeellisine liitteineen asianomaiselle suomalaiselle vakuutuslaitokselle.

4. Sopimuspuolen viranomaiselle tai laitokselle jätettyjä hakemuksia tai muita asiakirjoja

ei saa hylätä siitä syystä, että ne on laadittu toisen sopimuspuolen virallisella kielellä.

35 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaiset maksut voidaan laillisesti suorittaa maksavan sopimuspuolen valuutassa.

2. Jos jompikumpi sopimuspuoli saattaa voimaan valuuttaa koskevia rajoituksia, hallitukset ryhtyvät välittömästi ja yhteistoimin toimenpiteisiin taatakseen tämän sopimuksen edellyttämät välttämättömät rahasummien siirrot alueidensa välillä.

36 artikla

1. Jos sopimuspuolen alueella sijaitseva vakuutuslaitos on suorittanut ennakkomaksua, toisen sopimuspuolen lainsäädännön mukainen määrä, joka on karttunut samana aikana kuin ennakkomaksu, voidaan pidättää. Jos sopimuspuolen vakuutuslaitos on maksanut etuutta liikaa tietyltä ajalta, jolta toisen sopimuspuolen vakuutuslaitoksen on maksettava vastaava korvausmäärä, liikasuoritus voidaan samoin pidättää.

2. Ennakkomaksu tai liikasuoritus vähennetään samaan aikaan liittyvästä ja sen jälkeen maksetusta suorituksesta. Jos ei ole sellaista seuraavaa suoritusta tai jos maksu ei ole riittävä vaadittavaan tasoitukseen, täysi tasointus tai vähennys jäljelle jäävästä määrästä voidaan tehdä maksussa olevista etuuksista kuitenkin ottaen huomioon tasoituksen tekevän sopimuspuolen lainsäädännössä määrätty tavat ja rajoitukset.

37 artikla

1. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset sopivat keskenään tämän sopimuksen soveltamisesta syntyvien erimielisyyksien ratkaisemisesta.

2. Jollei sopimukseen päästä, erimielisyydet ratkaistaan sovittelulla, josta sopivat sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset. Sovittelun tulee perustua tämän sopimuksen henkeen ja sisältöön.

38 artikla

1. Tätä sopimusta voidaan soveltaa myös ennen sen voimaantuloa sattuneisiin eläketapahtumiin. Sopimus ei kuitenkaan anna oikeutta etuuden suorittamiseen sen voimaantuloa edeltäneeltä ajalta vaikka vakuutuskaudet tai asumiskaudet, jotka on täytetty ennen sanottua voimaantuloa, otetaan huomioon määrättäessä etuuksia koskevasta oikeudesta.

2. Tämän sopimuksen tultua voimaan etuudet, joita ei ole myönnetty henkilön kansalaisuuden takia tai joiden suorittaminen on keskeytetty, koska henkilö on asunut toisen sopimuspuolen alueella, myönnetään henkilön hakemuksesta.

3. Ennen tämän sopimuksen voimaantuloa myönnetty etuudet voidaan henkilön hakemuksesta tarkistaa vastaamaan sopimuksen määräyksiä. Mainitut etuudet voidaan tarkistaa ilman hakemusta. Etuuden määrä ei tarkistettaessa voida pienentää.

4. Sopimuspuolten lainsäädännön etuuksia koskevien oikeuksien vanhentumista tai lakkaamista koskevia säännöksiä ei sovelleta tämän artiklan 1—3 kappaleen määräyksistä johtuviin oikeuksiin jos etuuden saaja jättää etuutta koskevan hakemuksensa kahden vuoden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta. Jos hakemus jätetään tämän määräajan jälkeen, etuudet maksetaan hakemuksen jättöpäivästä lukien, ellei etuuden suorittavan sopimuspuolen lainsäädännön soveltaminen johtaisi edullisempaan tulokseen, jos oikeus etuuteen ei ole vanhentunut tai lakannut.

39 artikla

1. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen. Ilmoitus irtisanomisesta on

annettava vähintään kolme kuukautta ennen kalenterivuoden päättymistä, jolloin sopimus lakkaa olemasta voimassa sen kalenterivuoden päättyessä, jona se on sanottu irti.

2. Jos sopimus on irtisanottu, sen määräyksiä sovelletaan saavutettujen oikeuksien osalta edelleen eikä tällöin oteta huomioon sopimuspuolten lainsäädäntöön sisältyviä, oikeutta etuuksiin koskevia rajoittavia määräyksiä, jotka koskevat muun maan kansalaisuutta tai asumista muissa maissa. Tämän sopimuksen perusteella ansaituista oikeuksista tuleviin etuuksiin on sovittava erikseen.

40 artikla

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat vaihdetaan Helsingissä.

Sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjojen vaihtokuukautta seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Edellä olevan vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, hallitustensa asianmukaisesti valtuuttamina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä kahtena kappaleena 11 päivänä maaliskuuta 1988, suomen ja kreikan kielellä, molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

HELENA PESOLA

Helleenien tasavallan
hallituksen puolesta:

PANAYOTIS PETROULAS

[GREEK TEXT — TEXTE GREC]

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιθυμώντας να ρυθμίσουν τις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας,

Συμφώνησαν να συνάψουν την ακόλουθη Σύμβαση:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Για το σκοπό της παρούσας Σύμβασης,
1) "Ελλάδα" σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και "Φινλανδία" τη Δημοκρατία της Φινλανδίας·
2) "νομοθεσία" σημαίνει ισχύοντες νόμους, διατάγματα και κανονισμούς όπως ορίζονται στο Άρθρο 2·
3) "αρμόδια αρχή" σημαίνει σε σχέση με την Ελλάδα τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και για την ασφάλιση ανεργίας και τα οικογενειακά επιδόματα τον Υπουργό Εργασίας και σε σχέση με τη Φινλανδία το Υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων και Υγείας·
4) "ασφαλιστικός οργανισμός" σημαίνει το φορέα ή την αρχή που είναι υπεύθυνος για την εφαρμογή της νομοθεσίας ή μέρους αυτής που ορίζεται στο Άρθρο 2·
5) "αρμόδιος ασφαλιστικός οργανισμός" σημαίνει τον ασφαλιστικό οργανισμό που είναι αρμόδιος σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία·
6) "οργανισμός σύνδεσμος" σημαίνει τον οργανισμό για σύνδεση και πληροφορίες μεταξύ των ασφαλιστικών οργανισμών των δύο Μερών για διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων προσώπων σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση·
7) "μέλος οικογένειας" σημαίνει το μέλος της οικογένειας σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου έχει την

έδρα του ο οργανισμός και σε βάρος του οποίου χορηγούνται οι παροχές.

8) "περίοδοι ασφάλισης" σημαίνει σε σχέση με την Ελλάδα περιόδους εισφορών από εξαρτημένη ή αυτοτελή απασχόληση και όλες τις περιόδους που εξομοιώνονται με περιόδους ασφάλισης σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και σε σχέση με τη Φινλανδία, περιόδους εισφορών, περιόδους απασχόλησης ή άλλες περιόδους που θεωρούνται ως περίοδοι ασφάλισης ή εξομοιούμενες περίοδοι συμπεριλαμβανομένης κάθε περιόδου εισφορών, ασφάλισης ή διαμονής, ή εξομοιούμενης περιόδου, που χρησιμοποιούνται για την απόκτηση δικαιώματος για παροχή σύμφωνα με τη νομοθεσία της Φινλανδίας·

9) "Χρηματική παροχή", "σύνταξη" "ετήσιο επίδομα" ή "αποζημίωση" σημαίνει χρηματική παροχή, σύνταξη, ετήσιο επίδομα ή αποζημίωση σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων και όλων των τμημάτων αυτών τα οποία χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους και όλων των παροχών που εξομοιώνονται με αυτές καθώς και όλων των προσαυξήσεων και πρόσθετων πληρωμών.

2. Οι λοιποί όροι που χρησιμοποιούνται στη Σύμβαση αυτή έχουν την έννοια που τους αποδίδεται από την εφαρμοστέα νομοθεσία.

Άρθρο 2

1. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται:

Α. σε σχέση με την Ελλάδα,

α) στη γενική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας για μισθωτούς και εξομοιούμενους με αυτούς για τους κινδύνους γήρατος, θανάτου, αναπηρίας, ασθένειας, μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών·

β) στη νομοθεσία των υποχρεωτικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας για ορισμένες κατηγορίες μισθωτών και εξομοιούμενων με αυτούς και για τους

ελεύθερους επαγγελματίες ή αυτοτελώς απασχολούμενους και στη νομοθεσία που καλύπτει το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού·

γ) στη νομοθεσία για την ασφάλιση ανεργίας των μισθωτών·

δ) στη νομοθεσία για τα οικογενειακά επιδόματα των μισθωτών.

Β. Σε σχέση με τη Φινλανδία, στη νομοθεσία για τις Λαϊκές Συντάξεις και Συντάξεις Επιζώντων, στο Σύστημα Συντάξεων Απασχόλησης — συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών συστημάτων για αυτοτελώς απασχολούμενους και για υπαλλήλους του Κράτους, της Εκκλησίας και τοπικούς κυβερνητικούς υπαλλήλους καθώς επίσης και του Συστήματος Συντάξεων των Ναυτικών — στην Ασφάλιση Εργατικού Ατυχήματος στη Γενική Νοσοκομειακή και Δημόσια Περιθαλψή και στην Ασφάλιση Ασθενείας συμπεριλαμβανομένης της Ασφάλισης Μητέρων, Πατέρων και Γονέων, στην Ασφάλιση Ανεργίας, στο Επίδομα Παιδιού, στο Επίδομα Μητρότητας, στην Πρόνοια για τους Αναπήρους· σ'αυτά περιλαμβάνεται επίσης ο Νόμος για τις Εισφορές Κοινωνικής Ασφάλισης των Εργοδοτών.

2. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην παράγραφο (4) του Άρθρου αυτού, η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης στη νομοθεσία που κωδικοποιεί, τροποποιεί ή συμπληρώνει τη νομοθεσία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του Άρθρου αυτού.

3. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε νομοθεσία που αναφέρεται σε νέο σύστημα ή νέο κλάδο κοινωνικής ασφάλειας πέρα από αυτές που ορίζονται στην παράγραφο (1) αυτού του Άρθρου, μόνο αν αυτό συμφωνηθεί μεταξύ των Μερών.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε νομοθεσία η οποία επεκτείνει την εφαρμογή της νομοθεσίας που ορίζεται στην παράγραφο (1) αυτού του Άρθρου σε νέες κατηγορίες προσώπων, αν η αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους γνωστοποιήσει στην αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της νέας νομοθεσίας, ότι δε σκοπεύεται επέκταση της Σύμβασης σ'αυτή.

5. Με την εξαίρεση αυτών που αναφέρονται στο Άρθρο 5, η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στην ειδική ελληνική νομοθεσία για συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων και στην ελληνική νομοθεσία που αφορά τους ναυτικούς. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, πάντως, να συμφωνήσουν ότι η Σύμβαση ως σύνολο θα εφαρμόζεται επίσης στο ειδικό ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας που καλύπτει τους ναυτικούς.

Άρθρο 3

Η Σύμβαση εφαρμόζεται, εφόσον σ'αυτή δεν προβλέπεται διαφορετικά, στους υπηκόους των Μερών καθώς επίσης και σε πρόσωπα τα οποία καλύπτονται ή έχουν καλυφθεί από τη νομοθεσία ενός από τα δύο Μέρη και σε πρόσωπα που έλκουν τα δικαιώματά τους από τέτοια πρόσωπα.

Άρθρο 4

Εφόσον στην παρούσα Σύμβαση δεν προβλέπεται διαφορετικά, κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας ενός Μέρους, εξομοιώνονται με τους υπηκόους του Μέρους αυτού τα ακόλουθα πρόσωπα που διαμένουν στο έδαφος του:

α) υπήκοοι του άλλου Μέρους·

β) πρόσφυγες και αιθαγενείς, όπως αναφέρονται στη Συνθήκη της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων και στο από 31 Ιανουαρίου 1967 Πρωτόκολλο αυτής της Συνθήκης καθώς επίσης στην από 28 Σεπτεμβρίου 1954 Σύμβαση σχετικά με το καθεστώς των Αιθαγενών·

γ) άλλα πρόσωπα σε σχέση με δικαιώματα που έλκουν από υπήκοο ενός Μέρους ή από πρόσφυγα ή αιθαγενή που αναφέρονται στο Άρθρο αυτό.

Άρθρο 5

1. Εφόσον στην παρούσα Σύμβαση δεν προβλέπεται διαφορετικά, συντάξεις και άλλες χρηματικές παροχές, με εξαίρεση τα επιδόματα και τις συντάξεις ανεργίας, δεν επιτρέπεται να μειωθούν, τροποποιηθούν, ανασταλούν ή ανακληθούν επειδή ο δικαιούχος διαμένει στο έδαφος του άλλου Μέρους.

2. Εφόσον στην παρούσα Σύμβαση δεν προβλέπεται διαφορετικά, παροχές, που πρέπει να καταβληθούν από ένα Μέρος, καταβάλλονται στους υπηκόους του άλλου Μέρους, που διαμένουν σε τρίτο κράτος, με τις ίδιες προϋποθέσεις και στην ίδια έκταση, όπως στους υπηκόους του πρώτου Μέρους που διαμένουν σε τρίτο κράτος.

Άρθρο 6

1. Περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το Φινλανδικό Σύστημα Συντάξεων Απασχόλησης, λαμβάνονται υπόψη όταν ο αρμόδιος ελληνικός ασφαλιστικός οργανισμός αποφασίζει για το δικαίωμα προαιρετικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

2. Η νομοθεσία ενός Μέρους για μείωση ή αναστολή των παροχών που προβλέπονται

από την εφαρμοστέα νομοθεσία σύμφωνα με το Άρθρο 2, όταν συρρέουν με άλλη παροχή ή εισόδημα από επικερδή απασχόληση, θα εφαρμόζεται και στην περίπτωση που το δικαίωμα για την άλλη παροχή αποκτήθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους ή το εισόδημα αποκτήθηκε στο έδαφος του άλλου Μέρους.

3. Σε περίπτωση που ο αρμόδιος ελληνικός ασφαλιστικός οργανισμός αποφασίζει για τη μείωση ή αναστολή μιας παροχής που αναφέρεται στην παράγραφο (2) του παρόντος Άρθρου, λαμβάνει υπόψη του εισόδημα από επικερδή απασχόληση μόνο κατά το τμήμα που αντιστοιχεί στην αναλογία μεταξύ της ελληνικής μερικής παροχής σύμφωνα με το Άρθρο 19 παράγραφος (2) εδάφιο (β) και του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, εδάφιο (α).

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο 7

Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στα Άρθρα 8, 9 και 10 της παρούσας Σύμβασης, θα εφαρμόζεται η ακόλουθη νομοθεσία:

A. σε σχέση με τη Φινλανδία

α) η νομοθεσία για τις Συντάξεις Απασχόλησης, για Εργατικά Ατυχήματα και Επαγγελματικές Ασθένειες καθώς επίσης και για τις εισφορές Κοινωνικής Ασφάλειας των Εργοδοτών, αν τα πρόσωπα για τα οποία γίνεται λόγος απασχολούνται στη Φινλανδία·

β) η νομοθεσία για τις Δαϊκές Συντάξεις, Συντάξεις Επιζώντων, για τη Γενική Νοσοκομειακή και Δημόσια Περιθαλψη, για Ασφάλιση Ασθενειας, Ασφάλιση Μητέρων, Πατέρων και Γονέων, Ασφάλιση Ανεργίας, Επίδομα Παιδιού, Επίδομα Μητρότητας και Πρόνοια για τους Αναπήρους, αν τα πρόσωπα για τα οποία γίνεται λόγος διαμένουν στη Φινλανδία·

B. σε σχέση με την Ελλάδα

η νομοθεσία που αναφέρεται στο Άρθρο 2, παράγραφος 1 εδάφιο Α αυτής της Σύμβασης, αν τα πρόσωπα για τα οποία γίνεται λόγος απασχολούνται στην Ελλάδα.

Άρθρο 8

1. Αν ένα πρόσωπο που απασχολείται στην περιοχή του ενός Μέρους σταλεί από τον εργοδότη του στην περιοχή του άλλου Μέρους για εκτέλεση εργασίας στον ίδιο εργοδότη, εξακολουθεί να καλύπτεται από τη νομοθεσία του πρώτου Μέρους, μέχρι το

τέλος του 24ου ημερολογιακού μήνα μετά την αποστολή του, σαν να απησχολείτο ακόμη στην περιοχή αυτού του Μέρους.

2. Προσωπικό κίνησης που απασχολείται σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις ή σε επιχειρήσεις χερσαίων ή αεροπορικών συγκοινωνιών και που εργάζεται στην περιοχή των δύο Μερών υπάγεται στη νομοθεσία του Μέρους στην περιοχή του οποίου η επιχείρηση έχει την έδρα της. Αν, πάντως, ο εργαζόμενος διαμένει στην περιοχή του άλλου Μέρους, εφαρμόζεται η νομοθεσία αυτού του Μέρους.

3. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο Άρθρο 2 παράγραφος (5), η νομοθεσία του Μέρους με τη σημαία του οποίου πλέει ένα πλοίο, εφαρμόζεται για το πλήρωμα του πλοίου και για άλλα πρόσωπα που απασχολούνται μόνιμα στο πλοίο. Πρόσωπο που απασχολείται στη φόρτωση, εκφόρτωση ή επισκευή πλοίου ή για τη φρούρηση πλοίου στη διάρκεια παραμονής του σε ένα λιμάνι, καλύπτεται από τη νομοθεσία του Μέρους στην περιοχή του οποίου βρίσκεται το λιμάνι.

4. Εργαζόμενος που καλύπτεται από τη νομοθεσία ενός Μέρους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου καθώς και τα μέλη οικογένειάς του που τον ακολουθούν, θεωρούνται για το σκοπό αυτό ότι διαμένουν ο' αυτό το Μέρος.

Άρθρο 9

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε μέλη του προσωπικού διπλωματικής ή προξενικής αποστολής με την προϋπόθεση ότι υπάγονται σε διπλωματικό ή προξενικό καθεστώς.

2. Δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν σταλεί από την Κυβέρνηση ενός Μέρους στην περιοχή του άλλου Μέρους και οι οποίοι δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στην παράγραφο (1), καλύπτονται από τη νομοθεσία του πρώτου Μέρους.

3. Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο, διαφορετικό από αυτά που αναφέρονται στις παραγράφους (1) και (2), το οποίο δεν είναι μέλος προσωπικού διπλωματικής ή προξενικής αποστολής των Μερών, απασχολείται σε διπλωματική ή προξενική αποστολή του άλλου Μέρους ή στην υπηρεσία αξιωματικού μιας τέτοιας αποστολής, μπορεί μέσα σε τρεις μήνες μετά από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης ή μέσα σε τρεις μήνες μετά την έναρξη της απασχόλησης στην περιοχή αυτού του Μέρους να επιλέξει αν θα ασφαλιστεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του πρώτου ή του τελευταίου Μέρους.

Άρθρο 10

1. Οι αρμόδιες αρχές των δύο Μερών μπορούν να συμφωνήσουν τροποποιήσεις των διατάξεων των Άρθρων 7, 8, ή 9 σε σχέση με ορισμένα πρόσωπα ή κατηγορίες προσώπων.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου (4) του Άρθρου 8 εφαρμόζονται με τους ίδιους όρους στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο παρόν Άρθρο.

Άρθρο 11

Σε περίπτωση που ένας εργαζόμενος κατά το χρονικό διάστημα που υπάγεται στην ελληνική νομοθεσία για εργασία που ασκείται στην περιοχή της Ελλάδας, θεωρείται εντούτοις ότι διαμένει στη Φινλανδία σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία, δεν καταβάλλονται εισφορές σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία σε σχέση με εισόδημα από την εργασία αυτή.

ΤΙΤΛΟΣ III**ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Κεφάλαιο 1. Ασθένεια, μητρότητα και γέννηση παιδιού.****Άρθρο 12**

Αν ένα πρόσωπο πραγματοποιήσει περιόδους ασφάλισης σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, οι περίοδοι αυτές συνυπολογίζονται για την απόκτηση δικαιωμάτων για παροχή, εφόσον δε συμπίπτουν.

Άρθρο 13

1. Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο διαμένει στην περιοχή ενός Μέρους και δικαιούται παροχές ασθένειας σε είδος σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Μέρους, χορηγούνται σ'αυτό τέτοιες παροχές στη διάρκεια προσωρινής διαμονής του στην περιοχή του άλλου Μέρους, αν η κατάσταση της υγείας του απαιτεί την άμεση χορήγησή τους.

2. Πρόσωπα που αναφέρονται στο Άρθρο 8 και στο Άρθρο 9, παράγραφοι (2) και (3) της παρούσας Σύμβασης, τα οποία καλύπτονται από τη νομοθεσία ενός Μέρους και τα οποία διαμένουν προσωρινά ή μόνιμα στην περιοχή του άλλου Μέρους, δικαιούνται παροχές ασθένειας σε είδος στη διάρκεια αυτής της περιόδου σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου Μέρους.

3. Για τον καθορισμό του τρόπου και της έκτασης χορήγησης παροχών ασθένειας σε

είδος, εφαρμόζεται η νομοθεσία του Μέρους όπου χορηγείται η παροχή.

4. Πρόθεσις, μεγαλύτερα βοηθητικά μέσα σε αναπήρους και άλλες παροχές ασθένειας σε είδος ουσιώδους σημασίας, που απαριθμούνται σε πίνακα που προσαρτάται στον κανονισμό εφαρμογής, χορηγούνται μόνο με την έγκριση του αρμόδιου οργανισμού εκτός από τις επείγουσες περιπτώσεις.

5. Ο αρμόδιος ασφαλιστικός οργανισμός αποδίδει τις δαπάνες για τις παροχές ασθένειας σε είδος που πρέπει να καταβληθούν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση στον ενδιαφερόμενο ασφαλιστικό οργανισμό, όπως ορίζεται στις διατάξεις του κανονισμού εφαρμογής που αναφέρεται στο Άρθρο 29.

Άρθρο 14

1. Πρόσωπο που παίρνει σύνταξη σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών δικαιούται παροχές ασθένειας σε είδος σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στην περιοχή του οποίου διαμένει. Οι παροχές χορηγούνται σε βάρος του αρμόδιου οργανισμού της χώρας διαμονής του δικαιούχου.

2. Πρόσωπο που διαμένει στην Ελλάδα και που παίρνει σύνταξη μόνο σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία, καθώς επίσης και μέλη οικογένειάς του που το ακολουθούν, δικαιούνται παροχές ασθένειας σε είδος από τον αρμόδιο ασφαλιστικό οργανισμό του τόπου κατοικίας τους. Παροχές χορηγούνται με την καταβολή ενός ετήσιου ποσού που καθορίζεται από την αρμόδια ελληνική αρχή.

3. Παροχές χορηγούνται σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον αρμόδιο οργανισμό.

4. Στη διάρκεια διαμονής του στη Φινλανδία, ένα πρόσωπο που παίρνει σύνταξη μόνο σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, καθώς επίσης και εξαρτημένα μέλη που το ακολουθούν, δικαιούνται παροχές ασθένειας σε είδος, όπως προβλέπονται από τη φινλανδική νομοθεσία για Φινλανδούς δικαιούχους.

**Κεφάλαιο 2. Γήρας, αναπηρία και επιζώντες.
Εφαρμογή της φινλανδικής νομοθεσίας****Άρθρο 15**

1. Εφόσον Έλληνας υπήκοος στη διάρκεια διαμονής του στη Φινλανδία παίρνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας σύμφωνα με το φινλανδικό Νόμο για τις Λαϊκές Συντάξεις ή σύνταξη επιζώντων σύμφωνα με το φινλανδικό Νόμο για τις Συντάξεις Επιζώντων,

δικαιούται να παίρνει τη σύνταξη αυτή όταν μεταβαίνει στην Ελλάδα με τις ίδιες προϋποθέσεις που την παίρνει ένας Φινλανδός υπήκοος που μεταβαίνει στην Ελλάδα.

2. Σε περίπτωση που Έλληνας υπήκοος στη διάρκεια διαμονής του στην περιοχή της Ελλάδας ή της Φινλανδίας δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις διαμονής στη Φινλανδία για να θεμελιώσει δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος σύμφωνα με το φινλανδικό Νόμο για τις Λαϊκές Συντάξεις, χορηγείται σ'αυτόν μετά από αίτησή του το βασικό ποσό αυτής της σύνταξης, αν συμπληρώνει τις άλλες προϋποθέσεις και διέμενε στη Φινλανδία για μια συνεχή περίοδο πέντε τουλάχιστον ετών μετά την ηλικία των 16 ετών.

3. Σε περίπτωση που Έλληνας υπήκοος στη διάρκεια διαμονής του στην περιοχή της Ελλάδας ή της Φινλανδίας δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις διαμονής στη Φινλανδία για να θεμελιώσει δικαίωμα σε σύνταξη χηρείας σύμφωνα με το φινλανδικό Νόμο για τις Συντάξεις Επιζώντων, χορηγείται στη χήρα μετά από αίτησή της το βασικό ποσό αυτής της σύνταξης, αν συμπληρώνει τις άλλες προϋποθέσεις και αυτή με το θανόντα είχαν διαμείνει στη Φινλανδία για μια συνεχή περίοδο πέντε τουλάχιστον ετών μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας των 16 ετών και ο θανών ήταν Έλληνας υπήκοος που διέμενε στην Ελλάδα ή στη Φινλανδία την ημέρα του θανάτου του.

4. Σε περίπτωση που Έλληνας υπήκοος στη διάρκεια διαμονής του στην περιοχή της Ελλάδας ή της Φινλανδίας δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις διαμονής στη Φινλανδία για να θεμελιώσει δικαίωμα σε ορφανική σύνταξη σύμφωνα με το φινλανδικό Νόμο για τις Συντάξεις Επιζώντων, χορηγείται στο ορφανό μετά από αίτησή του η σύνταξη αυτή, αν συμπληρώνει τις άλλες προϋποθέσεις και ο θανών ήταν Έλληνας υπήκοος που διέμενε στη Φινλανδία, για μια συνεχή περίοδο πέντε τουλάχιστον ετών μετά τη συμπλήρωση της ηλικίας των 16 ετών και διέμενε στην Ελλάδα ή στη Φινλανδία την ημέρα του θανάτου του.

Άρθρο 16

1. Πρόσωπο που αναφέρεται στο Άρθρο 4 της παρούσας Σύμβασης το οποίο διαμένει στην Ελλάδα, δικαιούται φινλανδική σύνταξη απασχόλησης με τις ίδιες προϋποθέσεις οαν να διέμενε στη Φινλανδία, λαμβανομένων, πάντως, υπόψη των διατάξεων του Άρθρου 17.

2. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο Άρθρο 34 της παρούσας Σύμβασης ο

αρμόδιος ασφαλιστικός οργανισμός στη Φινλανδία εφαρμόζει τη δική του νομοθεσία για τους σκοπούς καθορισμού του δικαιώματος για φινλανδική σύνταξη απασχόλησης και του ποσού της σύνταξης.

Άρθρο 17

Αν ένα πρόσωπο που καθίσταται ανάπηρο δεν συμπληρώνει την προϋπόθεση διαμονής σύμφωνα με το φινλανδικό Σύστημα Συντάξεων Απασχόλησης, περίοδοι ασφάλισης από απασχόλησή του στην Ελλάδα θεωρούνται ως περίοδοι διαμονής στη Φινλανδία, με τον όρο ότι δε συμπίπτουν.

Εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας

Άρθρο 18

Συντάξεις αναπηρίας

1. Αν ένα πρόσωπο δεν δικαιούται σύνταξη αναπηρίας με βάση τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποίησε στην Ελλάδα, οι περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και οι περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με το φινλανδικό Σύστημα Συντάξεων ουνυπολογίζονται για τη θεμελίωση δικαιώματος για παροχή σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, με τον όρο ότι δε συμπίπτουν.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (1) του παρόντος Άρθρου, αποκτηθεί δικαίωμα για παροχή, ο αρμόδιος ελληνικός ασφαλιστικός οργανισμός υπολογίζει το θεωρητικό ποσό που θα εχορηγείτο αν όλες οι περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και οι περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με το φινλανδικό Σύστημα Συντάξεων Απασχόλησης είχαν πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα. Αν το ποσό της παροχής είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης, αυτό το ποσό λαμβάνεται ως θεωρητικό ποσό.

3. Αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών είναι μεγαλύτερη από τη μεγιστη περίοδο που απαιτείται από την ελληνική νομοθεσία για τη λήψη πλήρους παροχής, ο αρμόδιος οργανισμός λαμβάνει υπόψη του τη μέγιστη αυτή περίοδο αντί της συνολικής διάρκειας των περιόδων που έχουν πραγματοποιηθεί.

4. Με βάση το ποσό, που υπολογίστηκε όπως ορίζεται στην παράγραφο (2) του παρόντος Άρθρου, ο ασφαλιστικός οργανισμός υπολογίζει στη συνέχεια τη μερική παροχή που πρέπει να καταβάλει σύμφωνα με τη σχέση μεταξύ της διάρκειας των

περιόδων ασφάλισης που θα ληφθούν υπόψη κατά τη νομοθεσία του και της συνολικής διάρκειας των περιόδων ασφάλισης που ελήφθησαν υπόψη σύμφωνα με την παράγραφο (2) του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 19

Συντάξεις γήρατος και επιζώντων

1. Περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία συνυπολογίζονται με περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία στο μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο για τη θεμελίωση δικαιώματος για συντάξεις γήρατος και επιζώντων σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

2. Εφόσον για τη θεμελίωση του δικαιώματος σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο ελήφθησαν υπόψη περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία, η παροχή που πρέπει να καταβληθεί σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία καθορίζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

α) Ο ασφαλιστικός οργανισμός υπολογίζει αρχικά το ποσό της σύνταξης που θα χορηγηθεί στον ενδιαφερόμενο αν οι περίοδοι ασφάλισης, που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία και που ελήφθησαν υπόψη σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, είχαν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία.

β) Με βάση το ποσό που υπολογίστηκε, όπως ορίζεται στο εδάφιο (α) ο οργανισμός υπολογίζει στη συνέχεια τη μερική παροχή που πρέπει να καταβάλει, σύμφωνα με τη σχέση μεταξύ της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία και της συνολικής διάρκειας των περιόδων ασφάλισης που ελήφθησαν υπόψη.

3. Περίοδοι απασχόλησης σε μεταλλευτικές εργασίες στη Φινλανδία συνυπολογίζονται με περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία κατά την εφαρμογή των ελληνικών διατάξεων που αναφέρονται στις συντάξεις προσώπων που εργάζονται σε υπόγειες στοές μεταλλείων και λιγνιτωρυχείων καθώς και αυτών που αφορούν τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Άρθρο 20

Κοινές διατάξεις για όλα τα είδη συντάξεων

1. Αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη σύμ-

φωνα με την ελληνική νομοθεσία για τον υπολογισμό της παροχής δεν φθάνει τους δώδεκα μήνες και με την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει δικαίωμα για σύνταξη σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία χωρίς την εφαρμογή του Άρθρου 18, δεν χορηγείται παροχή κατά τη νομοθεσία αυτή.

2. Κατά την εφαρμογή των Άρθρων 18 και 19 οι αρμόδιοι ασφαλιστικοί οργανισμοί στην Ελλάδα θα τηρούν τους κανόνες που ακολουθούν:

α) Για τον καθορισμό του κλάδου ασφάλισης και του αρμόδιου ασφαλιστικού οργανισμού λαμβάνονται υπόψη μόνον ελληνικές περίοδοι ασφάλισης.

β) Για τους σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου (2) του Άρθρου 18, φινλανδικές περίοδοι ασφάλισης λαμβάνονται υπόψη και αν ακόμη δε θεωρούνται ως περίοδοι ασφάλισης σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

γ) Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνεται υπόψη μόνον εισόδημα που αντιστοιχεί σε περιόδους ασφάλισης σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία.

Άρθρο 21

Αν ένα Μέρος έχει συνάψει με ένα τρίτο κράτος σύμβαση κοινωνικής ασφάλειας που περιλαμβάνει κανόνες συνυπολογισμού περιόδων ασφάλισης, το Μέρος αυτό, εφόσον είναι αναγκαίο και μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, λαμβάνει υπόψη περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του τρίτου αυτού κράτους για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Κεφάλαιο 3. Εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

Άρθρο 22

Ασφαλισμένος και δικαιούχος παροχών ασθένειας σε είδος σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους λαμβάνει, σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας στη διάρκεια απασχόλησης στην περιοχή του άλλου Μέρους, παροχές ασθένειας σε είδος σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους στη διάρκεια προσωρινής ή μόνιμης διαμονής στην περιοχή του Μέρους αυτού. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται τις παροχές αυτές δωρεάν και χωρίς απόδοση δαπανών.

Άρθρο 23

1. Το δικαίωμα για παροχές συνεπεία εργατικού ατυχήματος καθορίζεται σύμφωνα

με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται για τον ασφαλισμένο κατά το χρόνο του ατυχήματος, όπως προβλέπεται στα Άρθρα 7—10.

2. Αποζημίωση για μεταγενέστερο εργατικό ατύχημα καθορίζεται από τον αρμόδιο οργανισμό σύμφωνα με τη μείωση της ικανότητας για εργασία που προκλήθηκε από το μεταγενέστερο ατύχημα και σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται από τον εν λόγω οργανισμό.

3. Αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους, κατά τον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας λαμβάνονται υπόψη προγενέστερα εργατικά ατυχήματα ή επαγγελματικές ασθένειες, ο αρμόδιος ασφαλιστικός οργανισμός λαμβάνει υπόψη για τον ίδιο σκοπό προγενέστερα εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες συνεπεία εργασίας σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους, κατά τον ίδιο τρόπο σαν να ήταν εφαρμοστέα η νομοθεσία του πρώτου Μέρους.

Άρθρο 24

1. Παροχές για επαγγελματική ασθένεια καθορίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους του οποίου η νομοθεσία ήταν εφαρμοστέα κατά το χρόνο που ο ασφαλισμένος απασχολείτο σε εργασία που συνεπάγεται τον κίνδυνο επαγγελματικής ασθένειας, και αν ακόμη η ασθένεια διαπιστώθηκε για πρώτη φορά στην περιοχή του άλλου Μέρους.

2. Αν ο δικαιούχος απασχολήθηκε σε τέτοια εργασία σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Μερών, εφαρμόζεται η νομοθεσία σύμφωνα με την οποία ο ασφαλισμένος τελευταία απασχολήθηκε.

3. Αν μια επαγγελματική ασθένεια προκάλεσε τη χορήγηση μιας παροχής σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους, αποζημίωση για επιδείνωση της ασθένειας που εκδηλώνεται στην περιοχή του άλλου Μέρους καταβάλλεται επίσης σύμφωνα με τη νομοθεσία του πρώτου Μέρους. Αυτό πάντως δεν ισχύει αν η επιδείνωση οφείλεται σε απασχόληση που συνεπάγεται κίνδυνο ασθένειας σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους.

Κεφάλαιο 4. Ανεργία

Άρθρο 25

1. Υπήκοοι του ενός Μέρους που διαμένουν προσωρινά ή μόνιμα στην περιοχή του άλλου Μέρους δικαιούνται επίδομα ανεργίας με τους ίδιους όρους που το δικαιούνται οι υπήκοοι του τελευταίου Μέρους.

2. Αν ένα πρόσωπο έχει υπαχθεί στη νομοθεσία των δύο Μερών, οι περίοδοι ασφάλισης ή απασχόλησης, που λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με τη νομοθεσία των δύο Μερών, συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση δικαιώματος για παροχές ανεργίας, εφόσον δε συμπίπτουν.

3. Η εφαρμογή της παραγράφου (2) του παρόντος Άρθρου προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος απασχολήθηκε στην περιοχή του Μέρους σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου αξιώνει παροχές, τουλάχιστον για τέσσερις συνολικά εβδομάδες στη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης. Η παράγραφος (2) εφαρμόζεται πάντως όταν η απασχόληση τερματίζεται πριν από την πάροδο τεσσάρων εβδομάδων, χωρίς υπαιτιότητα του εργαζομένου και επρόκειτο να διαρκέσει, σύμφωνα με την καταρτισθείσα σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, για μια περίοδο τεσσάρων τουλάχιστον εβδομάδων.

Άρθρο 26

Η διάρκεια επιδότσης για την οποία υπάρχει αξίωση σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους όπως ορίζεται στο Άρθρο 25, μειώνεται κατά το χρόνο για τον οποίο καταβλήθηκαν παροχές στον άνεργο από οργανισμό στην περιοχή του άλλου Μέρους κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης.

Κεφάλαιο 5. Οικογενειακές παροχές.

Άρθρο 27

Επιδόματα παιδιών που καταβάλλονται σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους σε παιδιά που έχουν την υπηκοότητα του Μέρους αυτού, καταβάλλονται επίσης με τις ίδιες προϋποθέσεις σε παιδιά που έχουν την υπηκοότητα του άλλου Μέρους.

Άρθρο 28

Εφόσον το δικαίωμα για οικογενειακά επιδόματα σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους προϋποθέτει τη συμπλήρωση ορισμένων περιόδων απασχόλησης ή ασφάλισης, τέτοιες περίοδοι, που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους, συνυπολογίζονται.

ΤΙΤΛΟΣ ΙV ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμφωνήσουν διατάξεις για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Επιπλέον λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν τη σύσταση των απαραίτητων οργανισμών σύνδεσμων στις αντίστοιχες περιοχές τους για να διευκολύνουν την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 30

1. Για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης οι αρχές και οι οργανισμοί των Μερών θα παρέχουν τις υπηρεσίες τους όπως και κατά την εφαρμογή της δικής τους νομοθεσίας. Τέτοια αμοιβαία διοικητική βοήθεια παρέχεται δωρεάν.

2. Η αλληλογραφία μεταξύ αρχών και οργανισμών μπορεί να γίνεται στην αγγλική.

3. Οι διπλωματικές και προξενικές αντιπροσωπείες μπορούν να ζητούν πληροφορίες απευθείας από τις αρχές και τους οργανισμούς στην περιοχή του άλλου Μέρους με σκοπό να διασφαλίσουν τα συμφέροντα των υπηκόων τους.

Άρθρο 31

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Μερών θα ενημερώνονται μεταξύ τους χωρίς καθυστέρηση για κάθε τροποποίηση στη νομοθεσία που ορίζεται στο Άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 32

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Μερών θα ενημερώνονται μεταξύ τους για τα μέτρα που παίρνονται στην περιοχή τους για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 33

Κάθε απαλλαγή που παρέχεται στην περιοχή ενός Μέρους από φόρους χαρτοσήμου, δικαστικά τέλη ή τέλη εγγραφής για πιστοποιητικά και έγγραφα που απαιτείται να υποβληθούν στις αρχές και τους οργανισμούς στην ίδια περιοχή, ισχύει επίσης για πιστοποιητικά και έγγραφα τα οποία, για το σκοπό της παρούσας Σύμβασης, πρέπει να υποβληθούν στις αρχές και τους οργανισμούς στην περιοχή του άλλου Μέρους. Έγγραφα και πιστοποιητικά που απαιτούνται για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης δε χρειάζονται επικύρωση από διπλωματικές ή προξενικές αρχές.

Άρθρο 34

1. Αιτήσεις, ενστάσεις και άλλα έγγραφα τα οποία, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους, πρέπει να υποβληθούν σε αρμόδια αρχή ή οργανισμό μέσα σε ορισμένη περίοδο, γίνονται δεκτά αν υποβληθούν μέσα στην ίδια περίοδο σε αντίστοιχη αρχή ή οργανισμό του άλλου Μέρους.

2. Αίτηση για παροχή που πρέπει να καταβληθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους θεωρείται ως αίτηση για αντίστοιχη παροχή που πρέπει να καταβληθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους, με την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος, μέσα σε έξι μήνες από την υποβολή της αίτησης σύμφωνα με τη νομοθεσία του πρώτου Μέρους, υποβάλλει αίτηση για αντίστοιχη παροχή σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου Μέρους.

3. Για τους σκοπούς υπολογισμού μιάς προσαύξησης για καθυστέρηση στην καταβολή παροχής σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία, μια αίτηση θεωρείται ότι υποβλήθηκε όταν ωθάνει στον αρμόδιο οργανισμό στην Φινλανδία πλήρης με τα συνημμένα έγγραφα, όπως είναι απαραίτητο.

4. Αιτήσεις ή άλλα έγγραφα που υποβλήθηκαν σε μίαν αρχή ή οργανισμό ενός Μέρους, δεν απορρίπτονται με την αιτιολογία ότι έχουν ουνταχθεί στην επίσημη γλώσσα του άλλου Μέρους.

Άρθρο 35

1. Πληρωμές σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση μπορούν να γίνουν νόμιμα στο νόμισμα του Μέρους που πραγματοποιεί την πληρωμή.

2. Σε περίπτωση που θα εισαχθούν συναλλαγματικοί περιορισμοί από το ένα από τα δύο Μέρη, οι δύο Κυβερνήσεις αμέσως και από κοινού θα παίρνουν μέτρα για τη διασφάλιση μεταφοράς μεταξύ των περιοχών τους των αναγκαίων χρηματικών ποσών για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 36

1. Αν ένας ασφαλιστικός οργανισμός στην περιοχή ενός Μέρους κατέβαλε προκαταβολή, επιπλέον ποσό που χορηγήθηκε ως προκαταβολή για την ίδια περίοδο σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Μέρους, μπορεί να παρακρατηθεί. Αν ένας ασφαλιστικός οργανισμός ενός Μέρους κατέβαλε μεγαλύτερο ποσό παροχής για μια περίοδο για την οποία ασφαλιστικός οργανισμός του άλλου Μέρους πρόκειται να καταβάλει αντίστοιχο ποσό αποζημίωσης, το επιπλέον ποσό που καταβλήθηκε μπορεί όμοια να παρακρατηθεί.

2. Η προκαταβολή ή το επιπλέον ποσό αφαιρείται από την αποζημίωση που αναφέρεται στην ίδια περίοδο και καταβάλλεται στη συνέχεια. Αν δεν ακολουθεί τέτοια πληρωμή ή αν η πληρωμή δεν επαρκεί για την απαιτούμενη εκκαθάριση, πλήρης εκκαθάριση ή αφαίρεση για το ποσό που απομένει μπορεί να γίνει από τις παροχές που θα καταβληθούν στο τρέχον χρονικό διάστημα, αλλά πάντως σύμφωνα με τον τρόπο και τους περιορισμούς που έχουν τεθεί από τη νομοθεσία του Μέρους που πρόκειται να κάνει την εκκαθάριση.

Άρθρο 37

1. Διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης θα λύνονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Μερών.

2. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία, η διαφορά θα λύνεται με διαιτησία, όπως συμφωνείται από τις αρμόδιες αρχές των δύο Μερών. Η διαιτησία θα βασίζεται στο πνεύμα και στην έννοια της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 38

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε περιπτώσεις που ανέκυψαν πριν από την έναρξη ισχύος της. Όμως, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, δεν καταβάλλονται παροχές για περιόδους που προηγούνται της έναρξης ισχύος της, ενώ περίοδοι ασφάλισης ή διαμονής που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό του δικαιώματος για παροχές.

2. Παροχή που δε χορηγήθηκε για λόγους υπηκοότητας του ενδιαφερομένου προσώπου ή που αναστάλλθηκε λόγω διαμονής του στην περιοχή του άλλου Μέρους, χορηγείται ή καταβάλλεται πάλι, μετά από αίτηση, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης.

3. Μετά από αίτηση, παροχή που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης επανυπολογίζεται σε σχέση με τις διατάξεις της. Τέτοιες παροχές μπορεί επίσης να επανυπολογιστούν χωρίς αίτηση. Ο επανυπολογισμός αυτός δεν επι-

τρέπεται να έχει ως αποτέλεσμα οποιαδήποτε μείωση της παροχής που καταβλήθηκε.

4. Διατάξεις στις νομοθεσίες των Μερών που αφορούν την παραγραφή ή παύση του δικαιώματος για παροχές δεν ισχύουν για δικαιώματα που προκύπτουν από τις διατάξεις των παραγράφων (1) έως (3) του παρόντος Άρθρου, πάντοτε με την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος υποβάλλει την αίτησή του για παροχή μέσα σε δύο χρόνια από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Αν η αίτηση υποβληθεί μετά από την προθεσμία αυτή, παροχές καταβάλλονται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, πάντοτε με την προϋπόθεση ότι δεν ισχύουν ευνοϊκότερες διατάξεις σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους το οποίο πρόκειται να καταβάλει την παροχή και ότι το δικαίωμα για παροχή δεν έχει παραγραφεί ή ανασταλεί.

Άρθρο 39

1. Καθένα από τα δύο Μέρη μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση. Η καταγγελία ανακοινώνεται το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη του τρέχοντος ημερολογιακού έτους, οπότε η Σύμβαση παύει να ισχύει κατά τη λήξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο έγινε η καταγγελία.

2. Σε περίπτωση καταγγελίας της Σύμβασης, οι διατάξεις της εξακολουθούν να ισχύουν για παροχές που έχουν ήδη αποκτηθεί, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη διατάξεις που μπορεί να θεσπιστούν στη νομοθεσία των Μερών για περιορισμούς στο δικαίωμα παροχών λόγω διαμονής σε άλλες χώρες ή απόκτησης υπηκοότητας άλλης χώρας. Δικαίωμα για μελλοντικές παροχές που ενδεχόμενα θα έχουν αποκτηθεί με βάση τη Σύμβαση θα ρυθμιστούν με ειδική συμφωνία.

Άρθρο 40

Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα όργανα επικύρωσης θα ανταλλάγουν στο Ελσίνκι.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την ανταλλαγή των οργάνων επικύρωσης.

Σε πίστωση αυτού οι υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο αντίτυπα στο Ελσίνκι στις 11 Μαρτίου 1988 στη φινλανδική και ελληνική γλώσσα και κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό.

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Φινλανδίας :

HELENA PESOLA
Χέλενα Πέσολα

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας :

PANAYOTIS PETROULAS
Παναγιωτίς Πέτρουλας

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION¹ ON SOCIAL SECURITY BETWEEN THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE HELLENIC REPUBLIC

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Hellenic Republic, desiring to regulate the relations between the two States in the field of social security, have agreed to conclude the following Convention:

TITLE I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. For the purposes of the present Convention:

(1) “Greece” means the Hellenic Republic and “Finland”, the Republic of Finland;

(2) “Legislation” means current laws, ordinances and regulations as specified in article 2;

(3) “Competent authority” means, in relation to Greece, the Minister of Health, Welfare and Social Security or, as regards unemployment insurance and family allowances, the Minister of Labour; and in relation to Finland, the Ministry of Social Affairs and Health;

(4) “Insurance institution” means the organization or authority responsible for the implementation of the legislation (or a portion thereof) specified in article 2;

(5) “Competent insurance institution” means the insurance institution which is competent under the applicable legislation;

(6) “Liaison body” means the institution for liaison and information between the insurance institutions of the two Parties for the purpose of facilitating the application of this Convention and for the information of the persons concerned regarding their rights and obligations under the Convention;

(7) “Member of the family” means a member of the family according to the legislation of the Party in whose territory the institution is based and at whose expense the benefits are granted;

(8) “Insurance periods” means, in relation to Greece, contribution periods in connection with employment or self-employment and all periods treated as insurance periods under Greek legislation, and in relation to Finland, contribution periods, periods of employment or other periods recognized as insurance periods or periods treated as such, including all contribution and insurance periods and periods of residence, or periods treated as such, taken into account for the purposes of entitlement to benefits under Finnish legislation;

¹ Came into force on 1 May 1991, i.e., the first day of the second month following the date of the exchange of the instruments of ratification, which took place at Helsinki on 19 March 1991, in accordance with article 40.

(9) “Cash benefit”, “pension”, “annuity”, or “compensation” mean a cash benefit, pension, annuity or compensation in accordance with the applicable legislation, including all parts thereof which are financed out of public funds, all benefits equated therewith, and all increments and additional payments.

2. Other terms used in this Convention shall have the meaning which is given to them under the applicable legislation.

Article 2

1. This Convention shall apply:

A. In relation to Greece, to

(a) The general legislation on social security for employed persons and persons treated as such, in respect of the risks of old age, death, disablement, sickness, maternity, industrial accidents and occupational diseases;

(b) The legislation of the special social security schemes for certain categories of employed persons and persons treated as such and for members of the liberal professions or self-employed persons, as well as the legislation covering the entire farming population;

(c) The legislation on unemployment insurance for employed persons;

(d) The legislation on family allowances for employed persons.

B. In relation to Finland, to the legislation on popular pensions and survivors' pensions, the employment pension scheme — including the pension allocation schemes for the self-employed and for employees of the State and the Church and local civil servants, as well as the seamen's pension scheme — industrial accident insurance, general hospitalization and public medical care, and health insurance, including maternal, paternal and parental insurance, unemployment insurance, the children's allowance, the maternity allowance and the providend scheme for the disabled; also included is the law concerning the employers' social security contribution.

2. Except as otherwise provided in paragraph 4 of this article, this Convention shall also apply to legislation codifying, amending or supplementing the legislation specified in paragraph 1 of this article.

3. This Convention shall apply to legislation concerning a new system or a new branch of social security beyond those specified in paragraph 1 of this article only if so agreed between the Parties.

4. This Convention shall not apply to legislation extending the application of the legislation specified in paragraph 1 of this article to new categories of persons if the competent authority of the State concerned notifies the competent authority of the other State within three months from the date of the entry into force of the new legislation that no such extension of the Convention is intended.

5. Except as provided in article 5, this Convention shall not apply to the special Greek legislation on pensions of civil servants or the Greek legislation concerning seamen. The competent authorities may, however, agree that the Convention as a whole shall apply also to the special Greek social security scheme covering seamen.

Article 3

This Convention shall apply, in so far as it does not contain provisions to the contrary, to nationals of the Parties, to persons who are or have been covered by the legislation of either of the Parties and to persons deriving their rights from such persons.

Article 4

Except as otherwise provided in this Convention, the following persons resident in the territory of a Party shall be equated with nationals of that Party in the implementation of that Party's legislation:

- (a) Nationals of the other Party;
- (b) Refugees and stateless persons, as referred to in the Convention of 28 July 1951 relating to the Status of Refugees¹ and the Protocol of 31 January 1967² to the said Convention, as well as the Convention of 28 September 1954 relating to the Status of Stateless Persons.³
- (c) Other persons with regard to rights which they derive from a citizen of a Party or from a refugee or stateless person referred to in this article.

Article 5

1. Except as otherwise provided in this Convention, pensions and other cash benefits, apart from unemployment pensions and allowances, may not be reduced, modified, suspended or withdrawn on account of the recipient's being resident in the territory of the other Party.
2. Except as otherwise provided in this Convention, benefits payable by one of the Parties shall be paid to nationals of the other Party who are resident in a third State on the same terms and to the same extent as to nationals of the first-mentioned Party who are resident in a third State.

Article 6

1. Insurance periods completed in accordance with the Finnish employment pension scheme shall be taken into account in the determination by the competent Greek insurance institution of the right to voluntary insurance in Greece.
2. Legislation of one of the Parties concerning reduction or withdrawal of benefits provided for in the applicable legislation according to article 2, shall, where such benefits coincide with another benefit or income from gainful employment, apply even if entitlement to the other benefit was acquired in accordance with the legislation of the other Party or the income was gained in the territory of such other Party.
3. When deciding on reduction or withdrawal of a benefit referred to in paragraph 2 of this article, the competent Greek insurance institution shall take into account income from gainful employment only to the extent of the proportion between

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, p. 137.

² *Ibid.*, vol. 606, p. 267.

³ *Ibid.*, vol. 360, p. 117.

the Greek partial benefit according to article 19, paragraph 2, sub-paragraph (b), and the theoretical amount mentioned in the same paragraph, sub-paragraph (a).

TITLE II. PROVISIONS CONCERNING APPLICABLE LEGISLATION

Article 7

Except as otherwise provided in articles 8, 9 and 10 of this Convention, the following legislation shall apply:

A. In relation to Finland:

(a) The legislation concerning employment pensions, industrial accidents and occupational diseases and employers' social security contributions, if the persons concerned are employed in Finland;

(b) The legislation concerning popular pensions, survivors' pensions, general hospitalization and public medical care, health insurance, maternal, paternal and parental insurance, unemployment insurance, the children's allowance, the maternity allowance and the provident scheme for the disabled, if the persons concerned are resident in Finland;

B. In relation to Greece:

The legislation referred to in article 2, paragraph 1, sub-paragraph A, of this Convention, if the persons concerned are employed in Greece.

Article 8

1. If a person employed in the territory of one Party is posted by his employer to the territory of the other Party to perform work on behalf of the same employer, he shall continue to come under the legislation of the first-mentioned Party until the expiry of the twenty-fourth calendar month after his posting as though he were still employed in the territory of that Party.

2. Travelling personnel employed by railays or land- or air-transport enterprises and working in the territory of both Parties shall come under the legislation of the Party in whose territory the enterprise has its head office. If, however, the employed person is resident in the territory of the other Party, the legislation of that Party shall apply.

3. Except as otherwise provided in article 2, paragraph 5, the legislation of the Party whose flag a vessel is flying shall apply in respect of the crew of the vessel and other persons employed on the vessel on a permanent basis. A person employed in the loading, unloading or repair of a vessel or for the guarding of a vessel during its stay in a harbour shall come under the legislation of the Party in whose territory the harbour is situated.

4. An employed person who is subject to the legislation of a Party under the provisions of this article and members of his family who accompany him shall for such purposes be considered resident in the territory of that Party.

Article 9

1. This Convention shall not apply to members of the staff of a diplomatic mission or consular post, on condition that they come under a diplomatic or consular regime.

2. Public servants who have been posted by the Government of one Party to the territory of the other Party and do not belong to the categories defined in paragraph 1 shall be subject to the legislation of the first-mentioned Party.

3. Where a person other than those referred to in paragraphs 1 and 2 who is not a member of the staff of a diplomatic mission or consular post of the Parties is employed in a diplomatic mission or consular post of the other Party or in the service of an officer of such a mission or post, he shall have the right, within three months after the entry into force of this Convention or within three months after the beginning of his employment in the territory of that Party, to elect whether to be insured under the legislation of the first or second Party.

Article 10

1. The competent authorities of the two Parties may agree on modifications of the provisions of articles 7, 8 or 9 in respect of specific persons or categories of persons.

2. The provisions of article 8, paragraph 4, shall apply, in accordance with the same terms, to the cases referred to in this article.

Article 11

In the case of an employed person who, during a period when he is subject to Greek legislation in respect of work being performed in the territory of Greece, is also considered under Finnish legislation as resident in Finland, no contributions shall be paid under Finnish legislation in respect of income from that work.

TITLE III. SPECIAL PROVISIONS

CHAPTER I. SICKNESS, MATERNITY AND CHILDBIRTH

Article 12

If a person has completed insurance periods according to the legislation of both Parties, such periods shall be aggregated for the purposes of entitlement to benefits, in so far as they do not coincide.

Article 13

1. A person resident in the territory of one Party and entitled under the legislation of that Party to medical benefits in kind shall be granted such benefits during a temporary stay in the territory of the other Party if on account of his state of health he is in immediate need thereof.

2. Persons referred to in article 8 and article 9, paragraphs 2 and 3, of this Convention who are subject to the legislation of one Party and are temporarily or permanently resident in the territory of the other Party shall be entitled to medical benefits in kind during such residence in accordance with the legislation of the last-mentioned Party.

3. For the determination of the manner and extent of the grant of medical benefits in kind, the legislation of the Party in whose territory the benefit is granted shall apply.

4. Prostheses, major appliances for disabled persons and other medical benefits in kind of considerable import, enumerated in a table appended to the implementation arrangement, shall be granted only with the consent of the competent institution, except under conditions of urgency.

5. The competent insurance institution shall reimburse the expenditures for medical benefits in kind which must be granted under this Convention to the insurance institution concerned, as defined in the provisions of the implementation arrangement referred to in article 29.

Article 14

1. A person in receipt of a pension under the legislation of both Parties shall be entitled to medical benefits in kind in accordance with the legislation of the Party in whose territory he is residing. The benefits shall be provided at the cost of the competent institution of the country of residence of the beneficiary.

2. A person resident in Greece and in receipt of a pension solely under Finnish legislation as well as members of his family who accompany him shall be entitled to medical benefits in kind from the competent insurance institution of their place of residence. Benefits shall be granted on the payment of an annual amount fixed by the competent Greek authority.

3. Benefits shall be granted in accordance with Greek legislation and the conditions determined by the competent institution.

4. During his stay in Finland, a person who receives a pension under Greek legislation only and dependent family members who accompany him shall be entitled to medical benefits in kind as provided by Finnish legislation for Finnish beneficiaries.

CHAPTER 2. OLD AGE, INVALIDITY AND SURVIVORS

Application of Finnish Legislation

Article 15

1. A Greek national who, while resident in Finland, is in receipt of an old-age or invalidity pension in accordance with the Finnish law concerning popular pensions or a survivor's pension in accordance with the Finnish law concerning survivors' pensions shall be entitled to receive the pension when he moves to Greece on the same conditions as a Finnish national who moves to Greece.

2. A Greek national who, while resident in the territory of Greece or Finland, does not satisfy the conditions of residence in Finland for entitlement to an old-age pension under the Finnish law concerning popular pensions shall be granted, on application, the basic amount of the pension if he satisfies the other conditions and has resided in Finland for a continuous period of at least five years after the age of 16.

3. Where a Greek national, while resident in the territory of Greece or Finland, does not satisfy the conditions of residence in Finland for entitlement to a widow's pension under the Finnish law concerning survivors' pensions, the widow shall be granted, on application, the basic amount of the pension if she satisfies the other conditions and she and the deceased person had resided in Finland for a

continuous period of at least five years after attaining the age of 16 and the deceased person was a Greek national who was resident in Greece or in Finland on the day of his death.

4. Where a Greek national, while resident in the territory of Greece or Finland, does not satisfy the conditions of residence in Finland for entitlement to an orphan's pension under the Finnish law concerning survivors' pensions, the orphan shall, on application, be granted the pension if he satisfies the other conditions and the deceased person was a Greek national who had resided in Finland for a continuous period of at least five years after attaining the age of 16 years and was resident in Greece or in Finland on the day of his death.

Article 16

1. A person referred to in article 4 of this Convention who is resident in Greece shall be entitled to a Finnish employment pension on the same terms as if he were resident in Finland, subject, however, of the provisions of article 17.

2. Except as otherwise provided in article 34 of this Convention, the competent insurance institution in Finland shall apply its own legislation for the purposes of determining entitlement to the Finnish employment pension and the amount of the pension.

Article 17

Where a person who becomes disabled does not satisfy the conditions of residence under the Finnish employment pension scheme, insurance periods completed in connection with his employment in Greece shall be treated as periods of residence in Finland, provided that they do not coincide.

Application of Greek Legislation

Article 18

INVALIDITY PENSIONS

1. Where a person is not entitled to an invalidity pension on the basis of the insurance periods completed by him in Greece, the insurance periods completed under Greek legislation and the insurance periods completed under Finnish legislation shall be aggregated for the purpose of entitlement to benefit under Greek legislation, provided that they do not coincide.

2. If entitlement to benefit is acquired in accordance with the provisions of paragraph 1 of this article, the competent Greece insurance institution shall calculate the theoretical amount which would have been granted if all the insurance periods completed under Greek legislation and the insurance periods completed under the Finnish employment pension scheme had been completed in Greece. Where the amount of the benefit is independent of the length of the insurance periods, that amount shall be taken as the theoretical amount.

3. If the total duration of the insurance periods completed under the legislation of both Parties is greater than the maximum period required under Greek legislation for the receipt of the full benefit, the competent institution shall take into

account the said maximum period instead of the total duration of the periods completed.

4. On the basis of the amount calculated as specified in paragraph 2 of this article, the insurance institution shall then calculate the partial benefit payable in accordance with the ratio between the length of the insurance periods to be taken into account according to its legislation and the total duration of the insurance periods taken into account in accordance with paragraph 2 of this article.

Article 19

OLD-AGE AND SURVIVORS' PENSIONS

1. Insurance periods completed under Finnish legislation shall be aggregated with insurance periods completed under Greek legislation in so far as necessary to establish entitlement to old-age and survivors' pensions in accordance with Greek legislation.

2. If, to establish entitlement in accordance with the preceding paragraph, insurance periods completed under Finnish legislation were taken into account, the benefit payable according to Greek legislation shall be determined as follows:

(a) The insurance institution shall initially calculate the amount of the pension which would have been awarded to the person concerned if the insurance periods completed under Finnish legislation and taken into account in accordance with the preceding paragraph had been completed under its own legislation.

(b) On the basis of the amount calculated as specified in sub-paragraph (a), the institution shall then calculate the partial benefit payable, based on the proportion existing between the duration of the insurance periods completed under its own legislation and the total duration of the insurance periods taken into account.

3. In the application of the Greek regulations pertaining to pensions of persons working in underground mine galleries and lignite mines and those relating to heavy work and work hazardous to health, periods of employment in mining works in Finland shall be aggregated with insurance periods completed under Greek legislation.

Article 20

PROVISIONS COMMON TO PENSIONS OF ALL TYPES

1. If the total length of the insurance periods taken into account in accordance with Greek legislation for the calculation of the benefit is less than 12 months, and provided that no entitlement to pension in accordance with Greek legislation exists without article 18 being applied, no benefit shall be paid under that legislation.

2. In applying articles 18 and 19 the competent insurance institutions in Greece shall abide by the following rules:

(a) For the determination of the branch of insurance and the competent insurance institution, Greek insurance periods alone shall be taken into account.

(b) For the purposes of article 18, paragraph 2, Finnish insurance periods shall be taken into account even if they are not considered insurance periods according to Greek legislation.

(c) For the calculation of the amount of pension, only income corresponding to insurance periods in accordance with Greek legislation shall be taken into account.

Article 21

Where a Party has concluded with a third State a convention on social security containing rules for the aggregation of insurance periods, that Party shall, on application by the person concerned, take into account, in so far as necessary, insurance periods completed under the legislation of such third State for the purpose of establishing pension entitlement.

CHAPTER 3. INDUSTRIAL ACCIDENTS AND OCCUPATIONAL DISEASES

Article 22

An insured person entitled to medical benefits in kind under the legislation of one Party shall, in the event of an industrial accident or occupational disease during his employment in the territory of the other Party, receive medical benefits in kind in accordance with the legislation of the said other Party during a temporary stay or permanent residence in the territory of that Party. The person concerned shall be entitled to such benefit free of charge and without payment of expenses.

Article 23

1. Entitlement to benefits arising from an industrial accident shall be determined in accordance with the legislation applicable to the insured person at the time of the accident, as provided in articles 7 to 10.

2. Compensation for a further industrial accident shall be determined by the competent institution according to the reduction of work capacity caused by the further accident and in accordance with the legislation applied by that institution.

3. If, in accordance with the legislation of one of the Parties, previous industrial accidents or occupational diseases are taken into account in the determination of the degree of disablement, the competent insurance institution shall take into account for the same purpose previous industrial accidents or occupational diseases due to work in accordance with the legislation of the other Party, in the same manner as if the legislation of the first-mentioned Party were applicable.

Article 24

1. Benefits in connection with an occupational disease shall be determined in accordance with the legislation of the Party whose legislation was applicable when the insured person was employed in an occupation involving the risk of occupational disease, even if the disease was first ascertained in the territory of the other Party.

2. If the beneficiary has been employed in such an occupation in accordance with the legislation of both Parties, the legislation under which the insured person was most recently employed shall apply.

3. If an occupational disease has given rise to the award of a benefit under the legislation of one Party, compensation for any aggravation of the disease occurring in the territory of the other Party shall also be paid in accordance with the legislation of the first-mentioned Party. This shall not apply, however, if the aggravation is

attributable to employment involving the risk of disease in accordance with the legislation of the other Party.

CHAPTER 4. UNEMPLOYMENT

Article 25

1. Nationals of one Party residing temporarily or permanently in the territory of the other Party shall be entitled to an unemployment allowance on the same terms as nationals of the said other Party.

2. Where a person has been subject to the legislation of both Parties, insurance or employment periods taken into account under the legislation of both Parties shall be aggregated for the purpose of establishing entitlement to unemployment benefits, in so far as they do not coincide.

3. The application of paragraph 2 of this article presupposes that the person concerned has been employed in the territory of the Party under whose legislation he is claiming benefits for at least a total of four weeks during the last 12 months preceding the submission of the claim. Paragraph 2 shall still apply, however, if employment terminates, through no fault of the employed person, before the expiration of four weeks and had been intended, according to a work contract drawn up for a specified time, to last for a period of at least four weeks.

Article 26

The duration of a grant for which a claim exists under the legislation of one Party pursuant to article 25 shall be reduced by the time for which benefits have been paid to the unemployed person by an institution in the territory of the other Party during the last 12 months before the claim was filed.

CHAPTER 5. FAMILY BENEFITS

Article 27

Children's allowances paid in accordance with the legislation of one Party to children having the nationality of that Party shall be paid on the same conditions to children having the nationality of the other Party.

Article 28

To the extent that entitlement to family allowances under the legislation of one Party presupposes the completion of certain employment or insurance periods, such periods completed under the legislation of the other Party shall also be taken into account.

TITLE IV. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 29

The competent authorities may agree on provisions for the implementation of this Convention. Furthermore, they shall take steps to ensure that the requisite

liaison bodies are set up in their respective territories to facilitate the implementation of this Convention.

Article 30

1. The authorities and institutions of the Parties shall furnish assistance with regard to any matter relating to the application of this Convention as if the matter were one affecting the application of their own legislation. Such reciprocal administrative assistance shall be granted free of charge.

2. Correspondence between authorities and institutions may be in English.

3. The diplomatic and consular representations may request information direct from authorities and institutions in the territory of the other Party with a view to safeguarding the interests of their own nationals.

Article 31

The competent authorities of the two Parties shall inform each other without delay of any amendments to the legislation specified in article 2 of this Convention.

Article 32

The competent authorities of the two Parties shall keep each other informed of the measures taken within their territories for the implementation of this Convention.

Article 33

Any exemption granted in the territory of one Party from stamp duties, court fees or registration fees in respect of certificates and documents required to be submitted to authorities and institutions in that territory shall also apply to certificates and documents which, for the purposes of this Convention, must be submitted to authorities and institutions in the territory of the other Party. Documents and certificates required for the purposes of this Convention shall be exempt from authentication by diplomatic or consular authorities.

Article 34

1. Claims, appeals and other documents which are required, according to the legislation of one Party, to be submitted to a competent authority or institution within a specified period shall be admissible if they are submitted within the same period to a corresponding authority or institution of the other Party.

2. A claim for a benefit payable under the legislation of one Party shall be considered as a claim for the corresponding benefit payable under the legislation of the other Party, provided that within six months from the submission of the claim in accordance with the legislation of the first-mentioned Party the person concerned submits a claim for a corresponding benefit in accordance with the legislation of the said other Party.

3. For the purposes of calculation of an increment owing to the late payment of a benefit according to Finnish law, a claim shall be deemed submitted when

it reaches the competent institution in Finland, complete with the attached documents, as required.

4. Claims or other documents submitted to an authority or institution of one Party shall not be rejected on the ground that they are written in the official language of the other Party.

Article 35

1. Payments under this Convention may lawfully be made in the currency of the Party making the payment.

2. Should currency restrictions be introduced by either of the Parties, the two Governments shall immediately and jointly take steps to safeguard the transfer between their territories of the necessary amounts of money for the purposes of this Convention.

Article 36

1. If an insurance institution in the territory of one Party has made an advance payment, an additional amount granted by way of an advance payment for the same period under the legislation of the other Party may be withheld. If an insurance institution of one Party has paid a greater amount of benefit for a period for which the insurance institution of the other Party is to pay a corresponding amount of compensation, the excess amount paid may similarly be withheld.

2. The advance payment or additional amount shall be deducted from the compensation relating to the same period and paid subsequently. If no such payment follows or if such payment is not sufficient for the required settlement, full settlement or deduction in the amount remaining may be made in respect of benefits to be paid during the current period, though in the manner and subject to the restrictions laid down by the legislation of Party which is to perform the settlement.

Article 37

1. Disputes arising in connection with the application of this Convention shall be resolved by mutual agreement between the competent authorities of the Parties.

2. Should agreement fail to be reached, the dispute shall be resolved by arbitration, as agreed by the competent authorities of the two Parties. The arbitration shall be based on the spirit and substance of this Convention.

Article 38

1. This Convention shall also apply to contingencies which arose prior to its entry into force. However, no benefits shall be payable under this Convention for any period prior to its entry into force, although insurance periods or periods of residence completed before the said entry into force shall be taken into account in the determination of entitlement to benefits.

2. Any benefit which has not been awarded on account of the nationality of the person concerned or which has been suspended on account of his residence in the territory of the other Party shall, on application, be granted or resumed with effect from the date of entry into force of this Convention.

3. A benefit granted prior to the entry into force of this Convention shall, on application, be recalculated in accordance with the provisions of the same. Such benefits may also be recalculated without any application being made. The recalculation shall not result in any reduction of the benefit paid.

4. Provisions of the laws of the Parties concerning the prescription or termination of entitlement to benefits shall not apply to entitlement arising from the provisions of paragraphs 1 to 3 of this article, provided always that the beneficiary submits his claim for a benefit within two years after the date of entry into force of this Convention. If the claim is submitted after the said time limit, benefits shall be paid from the date of filing of the claim, provided always that more generous provisions do not apply under the legislation of the Party required to pay the benefit and that entitlement to benefit has not lapsed or been suspended.

Article 39

1. Either of the two Parties may terminate this Convention. Notice of termination shall be given not less than three months before the expiry of the current calendar year, whereupon the Convention shall cease to be in force at the expiry of the calendar year in which such notice was given.

2. In the event of termination of the Convention, its provisions shall continue to apply to benefits already acquired, notwithstanding any provisions that may have been enacted in the legislation of the Parties concerning restriction of entitlement to benefits by reason of residence in other countries or acquisition of the nationality of another country. Entitlement to any future benefits which may have been acquired under the Convention shall be the object of a special agreement.

Article 40

This Convention shall be ratified. The instruments of ratification shall be exchanged at Helsinki.

This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the exchange of the instruments of ratification.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Helsinki on 11 March 1988, in the Finnish and Greek languages, both texts being equally authentic.

For the Government
of the Republic of Finland:

HELENA PESOLA

For the Government
of the Hellenic Republic:

PANAYOTIS PETROULAS

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ RELATIVE À LA SÉCURITÉ SOCIALE ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la République hellénique, désireux de codifier les relations entre les deux Etats en matière de sécurité sociale, sont convenus de ce qui suit :

TITRE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

1. Aux fins de la présente Convention :

1) Le terme « Grèce » désigne la République hellénique et le terme « Finlande » désigne la République de Finlande;

2) Le terme « législation » désigne les lois, directives et règlements administratifs en vigueur visés à l'article 2;

3) L'expression « autorité compétente » s'entend, dans le cas de la Grèce, du Ministre de la santé, du bien-être et de la sécurité sociale et, en ce qui concerne l'assurance chômage et les allocations familiales, du Ministre du travail, et, dans le cas de la Finlande, du Ministère de la santé et des affaires sociales;

4) L'expression « organisme d'assurance » s'entend de l'organisme ou de l'autorité responsable de l'application de l'ensemble ou d'une partie de la législation visée à l'article 2;

5) L'expression « organisme d'assurance compétent » s'entend de l'organisme d'assurance compétent aux termes de la législation applicable;

6) L'expression « organe de liaison » s'entend de l'organisme de liaison et d'information entre les organismes d'assurance des deux Parties aux fins de faciliter l'application de la présente Convention et de fournir des renseignements aux intéressés concernant leurs droits et obligations aux termes de la présente Convention;

7) Le terme « parent » désigne un membre de la famille tel que le définit la législation de la Partie sur le territoire de laquelle l'organisme considéré est situé et assure le versement des prestations;

8) L'expression « période d'assurance » s'entend, dans le cas de la Grèce, d'une période de cotisation pour ce qui est soit d'un emploi ou d'un travail indépendant, et de toute période considérée comme une période de cotisation par la législation grecque, et, dans le cas de la Finlande, des périodes de cotisation, périodes d'emploi ou autres périodes reconnues comme périodes d'assurance, ou assimilées, y compris toute période de cotisation et d'assurance, ainsi que les périodes de résidence, ou assimilées, dont il est tenu compte aux fins du droit à une indemnité aux termes de la législation finlandaise;

¹ Entrée en vigueur le 1er mai 1991, soit le premier jour du deuxième mois ayant suivi la date de l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Helsinki le 19 mars 1991, conformément à l'article 40.

9) Les termes et expressions « prestations en espèces », « pension de retrait », « rente » ou « indemnisation » désignent des prestations en espèces, une pension de retraite, une rente ou une indemnisation conformément à la législation applicable, y compris toutes ses composantes, qui sont financées au moyen de fonds publics, leurs majorations et leurs versements complémentaires.

2. Les autres termes qui figurent dans la présente Convention ont le sens que leur donne la législation applicable.

Article 2

1. La présente Convention s'applique :

A. En ce qui concerne la Grèce :

a) Au droit général de la protection sociale des salariés et assimilés pour les aléas liés à la vieillesse, au décès, à l'invalidité, à la maladie, à la maternité, aux accidents du travail et à la maladie professionnelle;

b) Au droit relatif aux régimes spéciaux de protection sociale pour certaines catégories de salariés et assimilés, et pour les membres des professions libérales ou les travailleurs indépendants, de même qu'à la législation s'appliquant à l'ensemble de la population agricole;

c) A la législation relative à l'assurance chômage des salariés;

d) A la législation relative aux prestations familiales des salariés.

B. En ce qui concerne la Finlande, à la législation relative aux pensions destinées à l'ensemble de la population et aux pensions de réversion, au régime des pensions des salariés — y compris les régimes de pensions des travailleurs indépendants et des employés de l'Etat et de l'Eglise et des fonctionnaires locaux, de même que le régime de plusieurs des gens de mer — à l'assurance pour les accidents du travail; à l'assurance hospitalisation et soins médicaux et à l'assurance santé, y compris l'assurance maternelle, paternelle et parentale; à l'assurance chômage; à l'allocation d'enfant; à l'assurance maternité et à la caisse de prévoyance pour les handicapés; ainsi qu'à la cotisation patronale à la sécurité sociale.

2. A moins que le paragraphe 4 n'en dispose autrement, la présente Convention s'applique également à la législation qui codifie, modifie ou complète la législation visée au paragraphe 1 du présent article.

3. La présente Convention s'applique à la législation relative à tout nouveau régime ou à tout nouveau domaine de protection sociale qui vont au-delà de ceux qui figurent au paragraphe 1 du présent article, sous réserve que les Parties en conviennent.

4. La présente Convention ne s'applique pas à la législation étendant l'application de la législation visée au présent article, à de nouvelles catégories de personnes, si l'autorité compétente de l'Etat intéressé avise l'autorité compétente de l'autre Etat, dans les trois mois suivant la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle législation, qu'il n'y a pas lieu d'étendre la portée de la Convention.

5. A moins que l'article 5 n'en dispose autrement, la présente Convention ne s'applique ni à la législation spéciale de la Grèce relative aux pensions des fonctionnaires ni à la législation grecque relative aux gens de mer. Toutefois, les autorités compétentes peuvent convenir que la Convention dans son ensemble s'applique également au régime spécial de protection sociale de la Grèce qui est destiné aux gens de mer.

Article 3

Sauf si elle en dispose autrement, la présente Convention s'applique aux nationaux des Parties et aux personnes qui sont ou ont été assujetties à la législation de l'une des deux Parties, ainsi qu'à leurs ayants droit.

Article 4

Sauf si la présente Convention en dispose autrement, les personnes suivantes, résidant sur le territoire de l'une des deux Parties, sont assimilées aux nationaux de cette Partie aux fins de l'application de la législation de cette Partie :

a) Nationaux de l'autre Partie;

b) Réfugiés et apatrides couverts par la Convention relative au statut des réfugiés signée à Genève le 28 juillet 1951¹ et le Protocole de cette Convention du 31 janvier 1967², ainsi que par la Convention relative au statut des apatrides conclue à New York le 28 septembre 1954³;

c) Ayants droit des nationaux de l'une des deux Parties, de réfugiés ou d'apatrides visés par le présent article.

Article 5

1. A moins que la présente Convention n'en dispose autrement, les pensions et autres prestations en espèces, à l'exception des allocations de chômage, ne peuvent être réduites, modifiées, suspendues ou annulées pour le motif que le bénéficiaire résiderait sur le territoire de l'autre Partie.

2. Sauf si la présente Convention en dispose autrement, les prestations dont l'une des Parties est débitrice sont versées aux nationaux de l'autre Partie qui résident dans un pays tiers dans la même mesure et aux mêmes conditions que les nationaux de la première Partie contractante résidant dans un pays tiers.

Article 6

1. Aux fins de l'établissement, par l'organisme d'assurance compétent de la Grèce, du droit à une assurance volontaire en Grèce, il sera tenu compte des périodes d'assurance accomplies au titre du régime finlandais de pension des salariés.

2. La législation de l'une des Parties relative à la réduction ou au retrait des prestations versées en vertu de la législation applicable versée à l'article 2, quand ces prestations s'ajoutent à d'autres ou au revenu d'une activité rémunérée, s'applique même si le droit à percevoir l'autre prestation a été ouvert conformément à la législation de l'autre Partie, ou si le revenu a été perçu sur le territoire de l'autre Partie.

3. Au moment de décider la réduction ou le retrait d'une prestation visée au paragraphe 2 du présent article, l'organisme d'assurance grec compétent ne tient compte des revenus d'activité rémunérée qu'à raison de la proportion entre la prestation partielle grecque visée à l'alinéa b du paragraphe 2 de l'article 19 et le montant théorique visé à l'alinéa a du même paragraphe.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 189, p. 137.

² *Ibid.*, vol. 606, p. 267.

³ *Ibid.*, vol. 360, p. 117.

TITRE II. DISPOSITIONS RELATIVES À LA LÉGISLATION APPLICABLE

Article 7

Sous réserve des dispositions des articles 8, 9 et 10 de la présente Convention, les législations suivantes s'appliquent :

A. En ce qui concerne la Finlande :

a) La législation relative aux pensions des salariés, aux accidents du travail et maladies professionnelles ainsi qu'à la cotisation patronale à la sécurité sociale, sous réserve que les intéressés soient employés en Finlande;

b) La législation relative aux pensions destinées à l'ensemble de la population, aux pensions de réversion, à l'assurance hospitalisation et soins médicaux et à l'assurance santé, y compris l'assurance maternelle, paternelle et parentale, à l'assurance chômage, à l'allocation d'enfants, à l'assurance maternité ainsi qu'à la caisse de prévoyance pour les handicapés, sous réserve que les intéressés résident en Finlande;

B. En ce qui concerne la Grèce :

La législation visée à l'alinéa A du paragraphe 1 de l'article 2 de la présente Convention, sous réserve que les intéressés soient employés en Grèce.

Article 8

1. Si un salarié employé sur le territoire d'une Partie est affecté par son employeur au territoire de l'autre Partie pour y effectuer un travail pour le compte dudit employeur, l'intéressé reste soumis à la législation de la première Partie jusqu'à l'expiration du vingt-quatrième mois civil suivant son affectation, comme s'il était employé sur le territoire de cette Partie.

2. Le personnel itinérant employé par des entreprises ferroviaires, routières ou aériennes et travaillant sur le territoire des deux Parties est soumis à la législation de la Partie sur le territoire de laquelle l'entreprise a son siège social. Toutefois, si le salarié est un résident de l'autre Partie, la législation de cette Partie est applicable.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 5 de l'article 2, la législation de la Partie dont un navire arbore le pavillon s'applique à son équipage et à toute personne employée à son bord à titre permanent. Une personne employée au chargement, au déchargement, à la réparation ou à la protection d'un navire lorsqu'il est à quai est assujettie à la législation de la Partie sur le territoire de laquelle le port est situé.

4. Un employé assujetti à la législation d'une Partie en vertu des dispositions du présent article et les membres de sa famille qui l'accompagnent sont, à ces fins, considérés comme résidant sur le territoire de ladite Partie.

Article 9

1. La présente Convention ne s'applique pas aux membres du personnel d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire dans la mesure où ils bénéficient d'un régime diplomatique ou consulaire.

2. Les fonctionnaires affectés par le Gouvernement de l'une des Parties sur le territoire de l'autre Partie et qui n'appartiennent pas aux catégories visées au paragraphe 1 sont assujettis à la législation de la première Partie.

3. Si une personne autre que celles visées aux paragraphes 1 et 2 qui ne fait pas partie du personnel d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire des Parties est néanmoins employée par une mission diplomatique ou un poste consulaire de l'autre Partie ou est employée au service d'un agent d'une telle mission ou d'un tel poste, ladite personne a le droit, dans un délai de trois mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention ou le début de son emploi sur le territoire de cette autre Partie, de choisir d'être assurée en vertu de la législation de l'une ou de l'autre Partie.

Article 10

1. Les autorités compétentes des deux Parties peuvent convenir de modifier les dispositions des articles 7, 8 ou 9 en ce qui concerne des personnes ou des catégories de personnes particulières.

2. Les dispositions du paragraphe 4 de l'article 8 s'appliquent, conformément aux mêmes termes, aux cas visés dans le présent article.

Article 11

Lorsqu'un employé qui, au cours de la période pendant laquelle il est soumis à la législation grecque pour ce qui est du travail effectué sur le territoire de la Grèce, est aussi considéré, en vertu de la législation finlandaise, comme un résident de la Finlande, aucune cotisation n'est versée aux termes de la législation finlandaise, au titre des revenus provenant dudit travail.

TITRE III. DISPOSITIONS PARTICULIÈRES

CHAPITRE I. MALADIE, MATERNITÉ ET ASSISTANCE

Article 12

Si une personne a accompli des périodes d'assurance conformément à la législation des deux Parties, c'est la somme de ces périodes, pour autant qu'elles ne coïncident pas, qui est considérée aux fins de l'ouverture des droits à prestations.

Article 13

1. Une personne résidant sur le territoire de l'une des Parties et ayant droit, en vertu de la législation de cette Partie, à des prestations médicales en nature peut bénéficier de ces prestations sur le territoire de l'autre Partie sur lequel elle ferait un séjour temporaire si son état de santé exige une intervention immédiate.

2. Les personnes visées à l'article 8 et aux paragraphes 2 et 3 de l'article 9 de la présente Convention qui sont assujetties à la législation de l'une des Parties et qui résident temporairement ou en permanence sur le territoire de l'autre Partie ont droit aux prestations médicales en nature au cours d'une telle résidence conformément à la législation de cette autre Partie.

3. Pour déterminer la nature et l'importance des prestations médicales en nature, la législation de la Partie sur le territoire de laquelle la prestation est accordée s'applique.

4. Les prothèses et les appareils orthopédiques destinés aux personnes handicapées et les autres prestations importantes en nature, énumérées au tableau annexé à l'arrangement administratif concernant l'application de la Convention, ne sont fournis qu'avec le consentement de l'organisme compétent, sauf dans des situations d'urgence.

5. L'organisme d'assurance compétent rembourse les dépenses résultant des prestations médicales en nature qui doivent être servies aux termes de la présente Convention, à l'organisme d'assurance concerné, conformément aux dispositions de l'arrangement relatif à l'application de la Convention visé à l'article 29.

Article 14

1. Toute personne percevant une pension au titre de la législation des deux Parties a droit aux prestations médicales en nature prévues par la législation de la Partie sur le territoire de laquelle elle réside. Le coût de ces prestations est imputé à l'organisme compétent de la Partie sur le territoire de laquelle réside l'intéressé.

2. Toute personne qui réside en Grèce et perçoit une pension au seul titre de la législation finlandaise ainsi que les membres de sa famille qui l'accompagnent ont droit aux prestations médicales en nature fournies par l'organisme d'assurance compétent de leur lieu de résidence. Le service de ces prestations est subordonné au versement d'un montant annuel fixé par l'organisme compétent grec.

3. Les prestations sont servies conformément à la législation grecque, aux conditions fixées par l'organisme compétent.

4. Au cours de son séjour en Finlande, une personne qui perçoit une pension uniquement aux termes de la législation grecque ainsi que les membres de sa famille qui l'accompagnent ont droit aux prestations médicales en nature conformément à la législation finlandaise en ce qui concerne les prestataires finlandais.

CHAPITRE 2. VIEILLESSE, INVALIDITÉ ET DÉCÈS

Application de la législation finlandaise

Article 15

1. Un ressortissant grec qui, alors qu'il est un résident de la Finlande, reçoit une pension de vieillesse ou d'invalidité conformément à la législation finlandaise relative aux pensions destinées à l'ensemble de la population, ou une pension de réversion conformément à la législation finlandaise relative aux pensions de réversion, a droit de recevoir cette pension lorsqu'il s'installe en Grèce et ce dans les mêmes conditions qui s'appliquent à un ressortissant finlandais qui s'installe en Grèce.

2. Un ressortissant grec qui, alors qu'il réside en territoire grec ou finlandais, ne réunit pas les conditions de résidence en Finlande qui lui permettraient de recevoir une pension de vieillesse en vertu de la législation finlandaise relative aux pensions destinées à l'ensemble de la population se voit accorder, sur sa demande, le montant de base de la pension, s'il réunit par ailleurs les autres conditions et s'il a

résidé en Finlande sans interruption pendant une période de cinq ans au moins après avoir atteint l'âge de 16 ans.

3. Lorsqu'un ressortissant grec, alors qu'il réside en territoire grec ou finlandais, ne réunit pas les conditions de résidence en Finlande qui lui permettraient de recevoir une pension de réversion en vertu de la loi finlandaise relative aux pensions de réversion, la veuve se voit accorder, sur sa demande, le montant de base de la pension, si elle réunit par ailleurs les autres conditions et si elle-même et le défunt ont résidé en Finlande sans interruption pendant une période d'au moins cinq années après avoir atteint l'âge de 16 ans et que le défunt était un ressortissant grec qui était résident en Grèce ou en Finlande au moment de sa mort.

4. Lorsqu'un ressortissant grec, alors qu'il réside en territoire grec ou finlandais, ne réunit pas les conditions de résidence en Finlande qui lui permettraient de recevoir une pension d'orphelin en vertu de la loi finlandaise relative aux pensions de réversion, cet orphelin se voit accorder, sur sa demande, cette pension s'il réunit par ailleurs les autres conditions et si le défunt était un ressortissant grec qui avait résidé en Finlande sans interruption pendant une période d'au moins cinq années après avoir atteint l'âge de 16 ans et qui était résident en Grèce ou en Finlande au moment de sa mort.

Article 16

1. Une personne visée à l'article 4 de la présente Convention qui est un résident de la Grèce a droit à une pension finlandaise de salarié dans les conditions qui s'appliqueraient s'il était un résident de la Finlande, sous réserve, toutefois, des dispositions de l'article 17.

2. Sauf dispositions contraires de l'article 34 de la présente Convention, l'organisme d'assurance compétent de Finlande applique sa propre législation aux fins du calcul du droit à la pension finlandaise de salarié et du montant de ladite pension.

Article 17

Lorsqu'une personne qui devient invalide ne remplit pas les conditions de résidence aux termes du régime finlandais de pension des salariés, les périodes d'assurance accomplies au titre de son emploi en Grèce sont considérées comme des périodes de résidence en Finlande, pour autant qu'elles ne coïncident pas.

Application de la législation grecque

Article 18

PENSIONS D'INVALIDITÉ

1. Si une personne n'a pas droit à une pension d'invalidité sur la base des périodes qu'elle a accomplies en Grèce, les périodes d'assurance au titre de la législation grecque et les périodes d'assurance accomplies au titre de la législation finlandaise sont additionnées aux fins de l'ouverture de droits à prestations au titre de la législation grecque, pour autant qu'elles ne coïncident pas.

2. Si le droit à prestations est acquis conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article, l'organisme grec d'assurance qui est compétent calcule le montant théorique qui aurait été versé si toutes les périodes d'assurance accom-

plies au titre de la législation grecque et les périodes d'assurance accomplies au titre du régime finlandais de pension des salariés avaient été accomplies en Grèce. Lorsque le montant des prestations ne dépend pas de la durée des périodes d'assurance, ledit montant est considéré comme un montant théorique.

3. Si la durée totale des périodes d'assurances accomplies au titre de la législation des deux Parties est plus importante que la période maximale requise en vertu de la législation grecque pour l'obtention du plein montant des prestations, l'organisme compétent tient compte de ladite période maximale au lieu de la durée totale des périodes accomplies.

4. Se fondant sur le montant calculé conformément au paragraphe 2 du présent article, l'organisme d'assurance calcule ensuite les prestations partielles dont il est redevable à raison du rapport qui s'établit entre la durée des périodes d'assurance à considérer selon sa propre législation et la durée totale des périodes d'assurance à considérer conformément au paragraphe 2 du présent article.

Article 19

PENSIONS DE VIEILLESSE ET PENSIONS DE RÉVERSION

1. Dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour établir un droit à une pension de vieillesse ou à une pension de réversion conformément à la législation grecque, les périodes d'assurance accomplies au titre de la législation finlandaise sont additionnées aux périodes d'assurance accomplies au titre de la législation grecque.

2. Lorsqu'il est tenu compte des périodes d'assurance accomplies au titre de la législation finlandaise aux fins d'établir le droit conformément au paragraphe ci-avant, les prestations payables au titre de la législation grecque sont déterminées de la manière suivante :

a) L'organisme d'assurance calcule d'abord le montant de la pension qui aurait été versée à l'intéressé si les périodes d'assurance accomplies au titre de la législation finlandaise et prises en compte conformément au paragraphe ci-avant avaient été accomplies au titre de sa propre législation.

b) Sur la base du montant calculé tel qu'indiqué à l'alinéa *a*, l'organisme calcule alors les prestations partielles payables dont il est redevable à raison du rapport qui s'établit entre la durée des périodes d'assurance accomplies selon sa propre législation et la durée totale des périodes d'assurance dont il est tenu compte.

3. Pour l'application de la réglementation grecque relative aux pensions des personnes ayant travaillé comme ouvriers de fond dans les galeries de mines et les gisements de lignite et de la réglementation grecque portant sur les travaux pénibles ou qui présentent des risques pour la santé, les périodes de travail dans les mines en Finlande sont additionnées aux périodes d'assurance accomplies au titre de la législation grecque.

Article 20

DISPOSITIONS COMMUNES AUX PENSIONS DE TOUTE NATURE

1. Lorsque la durée totale des périodes d'assurance dont il est tenu compte conformément à la législation grecque aux fins du calcul des prestations est inférieure à 12 mois, et sous réserve qu'aucun droit à pension n'existe au titre de la

législation grecque à moins que l'article 18 ne soit appliqué, aucune prestation n'est versée en vertu de ladite législation.

2. Lors de l'application par eux des articles 18 et 19, les organismes d'assurance compétents en Grèce se conforment aux règles suivantes :

a) Ne sont prises en considération que les périodes d'assurance grecques dans le choix du régime d'assurance et de l'organisme compétent.

b) Aux fins du paragraphe 2 de l'article 18, il est tenu compte des périodes d'assurance finlandaises même si elles ne sont pas considérées comme étant des périodes d'assurance en vertu de la législation grecque.

c) Aux fins du calcul du montant de la pension, il n'est tenu compte que du revenu correspondant aux périodes d'assurance au titre de la législation grecque.

Article 21

Lorsque l'une des Parties a conclu avec un Etat tiers une convention en matière de sécurité sociale qui comporte des règles relatives à l'addition des périodes d'assurance, ladite Partie, sur la demande de l'intéressé, tient compte, dans la mesure où cela s'avère nécessaire, des périodes d'assurance accomplies au titre de la législation de l'Etat tiers aux fins de l'établissement d'un droit à pension.

CHAPITRE 3. ACCIDENTS DU TRAVAIL ET MALADIES PROFESSIONNELLES

Article 22

Une personne assurée qui a droit aux prestations médicales en nature en vertu de la législation de l'une des Parties, à la suite d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, reçoit, pendant qu'elle travaille sur le territoire de l'autre Partie, des prestations médicales en nature conformément à la législation de ladite autre Partie au cours d'un séjour temporaire ou d'une résidence permanente sur le territoire de ladite Partie. L'intéressé a droit aux prestations sans frais et sans avoir à payer les coûts afférents.

Article 23

1. Le droit aux prestations consécutives à un accident du travail est déterminé par la législation qui s'applique à l'intéressé au moment de l'accident, selon les termes des articles 7 à 10.

2. Les indemnités à verser pour un nouvel accident du travail sont calculées par l'institution compétente selon le degré d'incapacité entraînée par ce nouvel accident, conformément à la législation que l'organisme considéré est tenu d'appliquer.

3. Si la législation de l'une des Parties prévoit que les accidents du travail ou les maladies professionnelles survenus antérieurement sont pris en considération dans l'appréciation du degré d'incapacité, l'organisme d'assurance compétent tient compte, aux mêmes fins, des accidents du travail ou des maladies professionnelles survenus antérieurement sur le territoire de l'autre Partie comme s'ils étaient survenus sous couvert de sa propre législation.

Article 24

1. Les prestations liées aux maladies professionnelles sont calculées selon la législation de la Partie qui s'appliquait quand l'intéressé occupait l'emploi comportant le risque de maladie professionnelle, même si la maladie s'est pour la première fois déclarée sur le territoire de l'autre Partie.

2. Si le bénéficiaire a occupé un emploi répondant à cette condition sur le territoire des deux Parties contractantes, c'est la législation de la Partie sur le territoire de laquelle le bénéficiaire a travaillé le plus récemment qui s'applique.

3. Si une maladie professionnelle a donné lieu au versement de prestations aux termes de la législation d'une Partie, toute aggravation de la maladie qui se déclare sur le territoire de l'autre Partie fait également l'objet d'une indemnisation selon la législation de la première Partie. Cette disposition ne s'applique pas si l'aggravation est attribuable à un travail comportant le risque de la maladie considérée et exécuté sur le territoire de l'autre Partie.

CHAPITRE 4. CHÔMAGE

Article 25

1. Les ressortissants de l'une des Parties qui résident temporairement ou en permanence sur le territoire de l'autre Partie ont droit aux allocations chômage dans les mêmes conditions que les ressortissants de cette autre Partie.

2. Si la législation des deux Parties a été appliquée à un assuré, les périodes d'assurance et les périodes de travail dont il faut tenir compte selon la législation des deux parties sont additionnées en vue de l'ouverture du droit aux allocations chômage, pour autant qu'elles ne coïncident pas.

3. L'application des dispositions du paragraphe 2 suppose que l'intéressé a été salarié sur le territoire de la Partie dont il invoque la législation pour demander des prestations au moins quatre semaines au total au cours des 12 mois précédant la demande. Les dispositions du paragraphe 2 s'appliquent toutefois même si l'activité de l'intéressé a pris fin avant l'expiration des quatre semaines, si l'activité n'a pas cessé du fait du salarié et qu'elle aurait dû se poursuivre plus longtemps en vertu d'un contrat de travail d'une durée déterminée d'au moins quatre semaines.

Article 26

La durée de la période de versement des prestations auxquelles un droit est ouvert selon la législation de l'une des Parties en vertu de l'article 25 est réduite de manière à tenir compte de la période pendant laquelle des allocations sont versées par un organisme à un chômeur sur le territoire de l'autre Partie pendant les 12 mois précédant immédiatement la date de la formation de la demande.

CHAPITRE 5. PRESTATIONS AUX FAMILLES

Article 27

Une allocation pour enfants versée conformément à la législation de l'une des Parties à des enfants ayant la nationalité de ladite Partie est versée dans les mêmes conditions à des enfants possédant la nationalité de l'autre Partie.

Article 28

Dans la mesure où le droit à des prestations aux familles au titre de la législation de l'une des Parties est subordonné à l'accomplissement de certaines périodes d'emploi ou d'assurance, lesdites périodes accomplies au titre de la législation de l'autre Partie sont également prises en considération.

TITRE IV. DISPOSITIONS DIVERSES

Article 29

Les autorités peuvent convenir des modalités d'application de la présente Convention. Elles prendront en outre les mesures voulues pour créer sur leur territoire respectif les organes de liaison prévus pour faciliter l'application de la présente Convention.

Article 30

1. Les autorités et les organismes compétents des Parties prêtent leur assistance pour toute question relative à l'application de la présente Convention comme s'il s'agissait d'une question concernant l'application de leur propre législation. Ce soutien administratif réciproque est accordé gracieusement.

2. La correspondance entre autorités et organismes peut être rédigée en anglais.

3. Les représentants diplomatiques ou consulaires peuvent s'adresser directement aux autorités et organismes situés sur le territoire de l'autre Partie pour obtenir les renseignements leur permettant de protéger les intérêts de leurs propres nationaux.

Article 31

Les autorités compétentes des deux Parties s'informent mutuellement dans les meilleurs délais de toute modification apportée aux législations visées à l'article 2 de la présente Convention.

Article 32

Les autorités compétentes des deux Parties se tiennent mutuellement informées des mesures d'application de la présente Convention prises sur leur territoire.

Article 33

Toute exonération des droits de timbre ou des frais de justice ou d'enregistrement accordée sur le territoire de l'une des Parties à l'occasion de la délivrance de certificats et de documents destinés aux autorités et organismes situés sur le même territoire sera étendue aux certificats et documents qui doivent, aux fins de la présente Convention, être présentés aux autorités et organismes situés sur le territoire de l'autre Partie. Les documents et certificats à produire aux fins de l'application de la présente Convention seront exemptés de l'obligation d'authentification par les services diplomatiques ou consulaires.

Article 34

1. Toute demande ou recours et tout document qui, aux termes de la législation de l'une des Parties, doivent être présentés dans un délai déterminé à une autorité ou organisme compétent de cette Partie sont recevables s'ils sont présentés dans le même délai à une autorité ou organisme analogue de l'autre Partie.

2. Une demande de prestations présentée conformément à la législation de l'une des Parties contractantes est considérée comme une demande de prestations aux termes de la législation de l'autre Partie, sous réserve que, dans un délai de six mois à compter de la présentation de la demande conformément à la législation de la première Partie, l'intéressé présente une demande de prestations correspondantes conformément à la législation de ladite autre Partie.

3. Aux fins du calcul d'une augmentation résultant d'un retard dans le paiement d'une prestation au titre de la législation finlandaise, une demande est considérée comme ayant été présentée lorsqu'elle parvient à l'organisme compétent en Finlande, accompagnée, selon le cas, des documents pertinents.

4. Les demandes et les documents soumis à une autorité ou à un organisme d'une Partie ne peuvent être rejetés en raison du fait qu'ils sont rédigés dans la langue officielle de l'autre Partie.

Article 35

1. Les versements opérés au titre de la présente Convention peuvent légitimement être effectués dans la monnaie de la Partie intéressée.

2. Si l'une ou l'autre des Parties impose des restrictions aux opérations de change, les deux Gouvernements prendront immédiatement et conjointement des mesures pour permettre le transfert d'un territoire à l'autre des montants nécessaires à l'application de la présente Convention.

Article 36

1. Si l'organisme d'assurance de l'une des Parties a versé une avance sur prestations, l'autre Partie peut retenir cette avance pendant la période nécessaire sur les versements qu'elle aurait à faire. Si un organisme d'assurance de l'une des Parties a versé des prestations à un taux excessif pendant une période pendant laquelle un organisme d'assurance de l'autre Partie a dû verser un montant correspondant, le trop-perçu peut être retenu de la même manière.

2. L'avance sur prestations ou le trop-perçu sont déduits des prestations correspondant à la même période et qui seraient à servir ultérieurement. Si aucun versement ultérieur n'est prévu, ou si le versement prévu n'est pas suffisant pour pratiquer la déduction, la liquidation ou la déduction du solde peuvent être opérés sur les prestations en cours, sous réserve des modalités et des restrictions prévues par la législation de la Partie qui procède à la liquidation ou à la déduction.

Article 37

1. Tout différend relatif à l'application de la présente Convention sera résolu d'un commun accord entre les autorités compétentes des Parties.

2. Si un tel accord ne peut être conclu, le différend sera soumis à l'arbitrage, comme en seront convenues les autorités compétentes des deux Parties. L'arbitrage s'inspirera de l'esprit et des principes fondamentaux de la présente Convention.

Article 38

1. La présente Convention couvre également les éventualités survenues avant son entrée en vigueur. Toutefois, il ne sera pas versé de prestations au titre de la présente Convention pour toute période antérieure à son entrée en vigueur, encore que les périodes d'assurance ou de résidence accomplies avant cette entrée en vigueur soient considérées aux fins du calcul des droits.

2. Les prestations qui n'auraient pas été accordées du fait de la nationalité de l'intéressé, ou qui auraient été suspendues du fait de sa résidence sur le territoire de l'autre Partie, lui seront consenties ou servies de nouveau, à sa demande, à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention.

3. Sur demande à cet effet, les prestations servies avant l'entrée en vigueur de la présente Convention seront recalculées conformément aux dispositions de cette dernière. Les prestations pourront également être recalculées sans demande à cet effet. Aucun nouveau calcul ne peut avoir pour effet de réduire le montant des prestations servies.

4. Les législations des Parties régissant l'échéance ou l'expiration des droits à prestations ne s'appliquent pas aux droits visés aux paragraphes 1 à 3 du présent article, à condition dans tous les cas que le bénéficiaire présente sa demande dans les deux ans suivant la date d'entrée en vigueur de la présente Convention. Si la demande intervient après ce délai, les prestations sont versées à compter de la date de présentation de la demande, à condition dans tous les cas que la législation de la Partie redevable des prestations considérées ne prévoie pas de dispositions plus généreuses et que le droit à prestations ne soit ni échu ni abrogé.

Article 39

1. La présente Convention peut être dénoncée par l'une ou l'autre des Parties. La notification à cet effet doit être donnée au moins trois mois avant la fin de l'année civile en cours. La Convention expirera à la fin de cette année civile.

2. Si la Convention est dénoncée, ses dispositions continuent de s'appliquer aux prestations déjà acquises, nonobstant toute disposition qui aurait été prévue dans la législation des Parties sur les restrictions du droit à prestations liées à la résidence ou à la nationalité d'autres pays. Tout droit à prestations qui aurait été acquis pour l'avenir en vertu de la présente Convention sera réglé par voie d'accord spécial.

Article 40

La présente Convention sera ratifiée, et les instruments de ratification échangés à Helsinki.

La Convention entre en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant l'échange des instruments de ratification.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki le 11 mars 1988, en double exemplaire en langues finnoise et grecque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande :

HELENA PESOLA

Pour le Gouvernement
de la République hellénique :

PANAYOTIS PETROULAS
